

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΜΕΡΙΜΝΗ,
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛ. ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»)

ΕΤΟΣ Δ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19 | 15 ΜΑΪΟΥ - 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 10-11

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΥ

Ε'.

Ὁ γενικώτερος εὐαγγελισμός.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀποχαιρετῶν τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου ἔλεγεν: «Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ Κυρίῳ... ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρούμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν... Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ... Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νόκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νουθητῶν ἕνα ἕκαστον» (Πράξ. 20, 18-21, 26. 27-31). Δέσμιος δὲ διὰ δευτέραν φοράν εἰς τὴν Ρώμην, ἔγραψεν ἀπὸ τὴν φυλακῆν του πρὸς τὸν Τιμόθεον: «Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ... νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον» (Β' Τιμόθ. 4, 2.5).

Εἰς αὐτὰ τὰ δύο κείμενα καθορίζεται σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι τοῦ πιστοῦ Ποιμένος τὸ διδακτικὸν ἔργον ἐν τῇ γενικωτέρᾳ του σημασίᾳ. Διότι—ὡς ἐλέχθη ἐν τοῖς προηγου-

«Ἴνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἧτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στόλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας». (Α' Τιμόθ. 3,15)

μένους—δὲν ἐξαντλεῖται τοῦτο μόνον μὲ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος κήρυγμα, τὰς ἄλλας ὁμαδικὰς ὁμιλίαις καὶ τὴν κατήχησιν τῶν παιδιῶν. Ὁ καλὸς Ποιμὴν δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ ὅσον γνωρίζει, ὅτι ὑπάρχουν μετὰξὺ τοῦ Ποιμνίου του πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, ἔχοντα ἀνάγκην καθοδηγήσεως εἰς «πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ». Ὁ δὲ ὑποδειγματικὸς δι' ὅλους τοὺς χριστιανικοὺς αἰῶνας Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλος τῶν Ποιμένων δὲν ἐκήρυσσε μόνον «δημοσίαν» τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, οὔτε μόνον ὁμαδικῶς, ἀλλὰ καὶ «κατ' οἴκους», καὶ δὴ καὶ κατ' ἄτομον, εἰς «ἓνα ἕκαστον». Καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἰδικὸν του παράδειγμα, τὸ ὅποῖον ἤθελε νὰ μὴ τὸ λησμονοῦν οἱ Ποιμένες, πᾶρήγγελλε νὰ μὴ σταματᾷ ποτὲ ἢ διδασκαλία, ἀλλὰ νὰ γίνεται συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως «εὐκαιρως, ἀκαιρως», χωρὶς νὰ περιμένωμεν πρόσκλησιν ἢ πρόκλησιν («ἐπίστηθι»). Νὰ γίνεται δὲ μὲ κάθε τρόπον, ποῦ ἢ κάθε περίστασις ἀπαιτεῖ («ἐλεγξον, ἐπιτίμησον παρακάλεσον»), χωρὶς νὰ βιάζεται ὁ διδάσκων καὶ ν' ἀδημονῇ («ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ») καὶ χωρὶς νὰ ὑπολογίζῃ κανένα κόπον καὶ καμμίαν στενοχωρίαν («κακοπάτησον»). Διότι ὀφείλει νὰ κάμῃ «ἔργον εὐαγγελιστοῦ» καὶ τελείως νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν τοιαύτην ἀποστολήν του («τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον»).

Εἰς πᾶσαν περίστασιν, λοιπόν, καὶ εἰς πάντα τόπον, πρὸς ὅλους, πρέπει ν' ἀπευθύνεται ἡ διδασκαλία μας, πρὸς τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς διορθώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων, τῆς ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων («τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν») καὶ τῆς στηριξέως καὶ ἐνισχύσεώς των εἰς τὴν «πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν». Τοῦτο δὲ τὸ ἐτήρει ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅπως ἀλλαχοῦ μᾶς πληροφορεῖ, «γενόμενος τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσῃ».

Καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ὑπάρχῃ κατὰ τὸ φαινόμενον εὐκαιρία πρὸς διδασκαλίαν, ὁ καλὸς Ποιμὴν ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃ νὰ τὴν δημιουργῇ. Εἶναι ὅμως πλήρης τοιούτων εὐκαιριῶν ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τῆς Ἐνορίας καὶ δὲν χρειάζεται ἴσως—παρὰ εἰς ἐλαχίστας μόλις περιπτώσεις—νὰ κουράσῃ τὸν νοῦν του ὁ Ἐφημέριος, διὰ νὰ τὰς δημιουργήσῃ. Διότι παντοῦ καλεῖται ὁ Ἱερεὺς, εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν, ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τοῦ θανάτου. Καὶ μετὰ τὸν θάνατον κάθε ἐνορίτου του ἔχει τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἐποικοδομητικῶς μὲ τοὺς ἐπιζῶντας συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος. Δὲν

«Ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου». (Β' Τιμόθ. 1,6)

ὑπάρχει δὲ περίπτωσις τοῦ καθημερινοῦ βίου, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία δὲν ἔχει φροντίσει νὰ τὴν καθαγιάσῃ μὲ τὴν εὐλογίαν τῆς καὶ μὲ τὰς εὐχὰς τῆς, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶναι πλήρεις τὸ Εὐχολόγιόν μας.

Ἄς μὴ νομίσῃ κανεὶς, ὅτι ζητοῦμεν νὰ ἐκφωνῇ λόγους ὁ Ἐφημέριος εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιστάσεις (ἂν καὶ εἰς ὀρισμένας ἐξ αὐτῶν καὶ τοῦτο εἶναι δυνατὸν καὶ ἐπιβάλλεται, καὶ δὴ καὶ χάριν τῶν προσκεκλημένων). Ἐννοοῦμεν κυρίως τὴν ἰδιαίτεράν πνευματικὴν συνομιλίαν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἔχῃ μὲ κάθε οἰκογένειαν καὶ μὲ κάθε ἐνοριτὴν τοῦ εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν ἱεροτελεστίας κατ' οἶκον ὁ ἐμπνευσμένος ἀπὸ πίστιν καὶ ἀγάπην εὐλαβῆς καὶ ἐνάρετος Ἐφημέριος. Διότι ὅλαι αὐταὶ αἱ εὐκαιρίαι δύνανται ν' ἀποβοῦν πράγματι σωστικαὶ καὶ δὲν εἶναι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτετραμμένον νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν ἀπλῆν τυπικὴν ἀνάγνωσιν εὐχῶν καὶ τέλεσιν ἀκολουθιῶν.

Ἄλλὰ καὶ εἰς περιπτώσεις ἄλλας τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς τῶν ἐνοριτῶν ὁ Ἐφημέριος ὀφείλει νὰ ἐπικοινωνῇ πρὸς αὐτούς, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς τελέσεως ἀκολουθίας τινός. Τοιαῦται δὲ εὐκαιρίαι διὰ τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐργασθῇ Ἐφημέριον εἶναι : α') αἱ ὀνομαστικαὶ ἑορταὶ τῶν ἐνοριτῶν του, β') αἱ μεγάλαι χριστιανικαὶ ἑορταὶ Χριστουγέννων καὶ Πάσχα, γ') τοπικῶς ἐκασταχοῦ ἑορταζόμεναι ἄλλαι ἑορταὶ τῆς Ἐκκλησίας, δ') οἱ ἀρραβῶνες καὶ ἄλλα χαρμόσυνα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου γεγονότα, ε') ἡ μετὰ μακροχρόνιον πῶς ἀπουσίαν ἐπάνοδος ἐνοριτῶν ἢ, ἀντιθέτως, ἡ πρὸς μακροχρόνιον ταξίδιον προετοιμασία, στ') ἀσθένειαι μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ ἄλλαι οἰκογενειακαὶ δυσχέρειαι καὶ ζ') πᾶσα ἄλλη περίπτωσις, τὴν ὁποίαν ἤθελε κρίνει ὁ Ἐφημέριος ὡς ἔχουσαν ἀνάγκην τῆς παρουσίας του.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις χρειάζεται προσοχὴ μεγάλη καὶ περισσὴ τέχνη καὶ λεπτότης ἐκ μέρους τοῦ Ἐφημερίου, ὥστε καὶ εὐπρόσδεκτος νὰ εἶναι ἡ παρουσία του καὶ μετὰ προσοχῆς ν' ἀκούεται ὁ λόγος του καὶ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα νὰ ἔχῃ ἡ καλὴ του θέλησις. Διότι πουθενὰ δὲν εἶναι ἀρκετὴ μόνη ἡ καλὴ θέλησις, διὰ νὰ ἔχῃ τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα, πὺ ἐπιθυμοῦμεν, παντοῦ δὲ ἀπαιτεῖται λελογισμένη καὶ μετὰ τέχνης ἀσκήσις τῶν ὑπὸ τῆς καλῆς θελήσεως ὑπαγορευμένων, διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἀτελεσφόρητος ἢ νὰ μὴ ἔχῃ καὶ ἐντελῶς τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα.

Ε. Γ. Μ.

«Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ». (Β' Τιμόθ. 1,7)

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ (*) Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Α'. Ἡ Ἀποκάλυψις

1. Δυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν τὸν Χριστὸν διὰ τῶν ἰδικῶν μας δυνάμεων ; Ὅχι. Μόνον διὰ τοῦ Πατρὸς.—Ἰωάν. ζ' 44,45,65.
2. Ὅποῖον τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν προκειμένῳ ;—Λουκ. κδ' 45, Ματθ. ια' 27 (Χριστός), Ἰωάν. ις' 8, γ' 6-8, ιδ' 26, ις' 13.
3. Ἀνάφερέ μου παραδείγματα τινα θείας Ἀποκαλύψεως.—Ματθ. ια' 25, ις' 17 (Α' Κορινθ. β' 10).

Β'. Ἡ Χάρις

1. Ποῦ ἀναφέρεται ὡς :
 - α) προφητευθεῖσα—Α' Πέτρ. α' 10.
 - β) ὑποσχεθεῖσα—Λουκ. κδ' 49, Πράξ. α' 8.
 - γ) πραγματοποιηθεῖσα—Πράξ. β' 2-4, δ' 31,33 (ἀποστόλους), η' 17 (πιστούς), θ' 17 (Παῦλον), ι' 44-45 (ἐθνικούς), ιγ' 52 (πλῆθος πιστῶν).
2. Ποῦ ἀναφέρεται ὡς :
 - α) συγχωρητικὴ—Ἠσ. νε' 7, κατόπιν καὶ δυνάμει τοῦ Α' Ἰωάν. α' 7.
 - β) ἀνακαινιστικὴ—Ἰεζεκ. λς' 26 (νέα καρδία), Β' Κορινθ. ε' 17, Γαλ. ε' 22, ς' 15 (νέον κτίσμα) καὶ
 - γ) ἐνισχυτικὴ καὶ σωτήριος—Ψαλμ. ρλη' 3, Τίτ. β' 11-12.
3. Ποῦ ἀναφέρεται ὡς ἀνορθωτικὴ ;
 - α) Ἰω. γ' 2,3,6 (ἐν τῷ Χριστῷ ἀσφαλῆς), 1 Ἰω. β' 1-2 (εἰς τὴν πτῶσιν ὁ Παράκλητος).
 - β) πλουτιστικὴ ;—Α' Κορ. γ' 1, Α' Ἰω. β' 20 (γνώσις παντοῦ).
 - γ) προληπτικὴ ;—Ἰουδ. 24, Ἰω. ις' 11,15, Ἐφεσ. γ' 20.

Γ'. Ἡ πίστις

1. α) Τίνος εἶναι δῶρον ; (τοῦ Θεοῦ) Ἰακ. α' 17, Ρωμ. ια' 36, Τίτ. γ' 5-7.

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 238.

«Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου...»
(Β' Τιμοθ. 1, 8)

- β) Πῶς ἀποκτᾶται;—διὰ ῥήματος Θεοῦ—Ρωμ. ι' 17,
 γ) Πρὸς ποῖον ἢ πίστις;—Θεόν: Ἑβρ. ια' 3—Χριστὸν—
 πρόσωπον: Ἰω. ς' 28-29, καὶ ἔργον Χριστοῦ: Ρωμ.
 ι' 5-11 καὶ Ἅγιον Πνεῦμα: Πράξ.
 2. α) Διὰ τῆς πίστεως τί λαμβάνεις;—Γαλ. γ' 8, β' 16 (τὴν
 δικαίωσιν), Ἰω. γ' 15, ια' 26 (τὴν σωτηρίαν, τὴν ἀ-
 θανασίαν).
 β) τί κατέχεις;—Ἰω. γ' 16 (ζωὴν αἰώνιον).
 γ) μὲ τί ὀπλίζεις;—Μάρκ. θ' 23 (μὲ δύναμιν).
 3. Τί εἶναι ὁ χωρὶς πίστεως: α) εἰς τὸν Θεόν;—Ἑβρ. ια' 6.
 β) εἰς τὸν Χριστόν;—Ἰω. γ' 18,36, η' 15. γ) εἰς τὸ Ἅ-
 γιον Πνεῦμα;—Ματθ. ιβ' 31.

Δ'. Ἡθικὴ Διδαχὴ

1. Ποῖος εἶναι:
 α) ὁ δοῦλος τῆς ἁμαρτίας;—Ἰω. η' 34.
 β) ὁ ἐλευθερωτής;—Ἰω. η' 36.
 2. Ποῖα εἶναι τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου;—Ἰωάν. η' 37-47 καὶ
 ποῖον τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ;—Ἰωάν. η' 33-35.
 3. Ποῖοι:
 α) οἱ μὴ βλέποντες πνευματικῶς;—Ἰωάν. η' 24,41,
 ιβ' 38-41.
 β) ποῖος ὁ βλέπων;—Ἰωάν. η' 36,40.

Ε'. Ἡθικὴ Διδαχὴ

1. Τί εἶπεν ὁ Χριστός:
 α) περὶ τοῦ ἀργοῦ λόγου;—Ματθ. ιβ' 36-37.
 β) περὶ βλασφημίας κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;—Ματθ.
 ιβ' 32 καὶ
 γ) περὶ τοῦ σαπροῦ δένδρου;—Ματθ. ιβ' 33-36, ιε' 13-14,
 Ἰω. ιε' 3,4.
 2. Τί εἶπεν ὁ Χριστός:
 α) περὶ τοῦ πονηροῦ ὀφθαλμοῦ;—Ματθ. ς' 22-23.
 β) περὶ τοῦ πονηροῦ λογισμοῦ;—Ματθ. θ' 4, Μάρκ. β' 8 καὶ
 γ) περὶ τῆς ὑποκρισίας;—Ματθ. κγ' 1-15, 23-33.
 3. Τί εἶπεν ὁ Χριστός περὶ τῆς πονηρᾶς καρδίας καὶ πνευ-
 ματικῆς τυφλότητος;—Μάρκ. ζ' 20-23, Ματθ. ιε' 7-8,
 κγ' 16-22.

«...ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ
 σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἐγὶα...».

(Β' Τιμοθ. 1, 8-9)

ΣΤ'. Ἀναγέννησις

1. Περὶ ἀναγεννήσεως τί ἐδίδαξεν ;
 - α) Ὁ Κύριος ; Ἰω. γ' 3-6, παραβολικῶς Ματθ. θ' 16-17.
 - β) Οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ;—
Α' Πέτρ. α' 23, Ἰακ. α' 18, Ἰωάν. α' 13, Α' Ἰω. γ' 9.
 - γ) Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος—Ἐφεσ. β' 10.
2. Πῶς προσελέχθη αὕτη διὰ τῶν προφητῶν ;—Ἰεζεκ. ια' 19-20, Ἰωήλ β' 28-29 (πρβλ. Πράξ. β' 17-18).
3. Πῶς παρομοιάζεται αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Παύλου ; Ρωμ. ια' 16-25. καὶ ποῖοι οἱ καρποὶ τοῦ Πνεύματος εἰς τὸν ἀναγεννηθέντα ;—Γαλ. ε' 22, Ἐφεσ. ε' 9.

Ζ'. Ἠθικὴ Διδαχὴ

1. α) Τί ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς περὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν ;—Ματθ. κβ' 37.
- β) περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ ;—Ματθ. ε' 20 καὶ
γ) περὶ ὄρκου ;—Ματθ. ε' 33-37.
2. Τί ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς περὶ σεβασμοῦ ;
 - α) τῆς ζωῆς τοῦ ἄλλου ;—Ματθ. ε' 21-26 (οὐ φονεύσεις κ.λ.π.).
 - β) τῆς τιμῆς τοῦ ἄλλου ;—Ματθ. ε' 27-28, ιθ' 3-12, ιε' 2-4 (γονεῖς), ζ' 1-3 (κατάκρισις) καὶ
γ) τῆς περιουσίας τοῦ ἄλλου ;—Ματθ. ιθ' 18 (οὐ κλέψεις).
3. Τί ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς περὶ μὴ ἐκδικήσεως ;—Ματθ. ε' 38-42· περὶ ἀγάπης ἐχθροῦ ;—Ματθ. ε' 43-47, καὶ περὶ συγχωρήσεως πταισμάτων τῶν ἄλλων ;—Ματθ. ζ' 14-16.

Η'. Ἠθικὴ Διδαχὴ

1. Τί ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς :
 - α) περὶ προσευχῆς ;—Ματθ. ζ' 5-13, ζ' 7-11, ιη' 19-20, κα' 22.
 - β) περὶ ἐλεημοσύνης καὶ ἀγαθοεργίας ;—Ματθ. ζ' 1-4, ιβ' 7, 10-13.
 - γ) περὶ νηστείας ;—Ματθ. ζ' 16-18.
2. Τί ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς :
 - α) περὶ οὐρανοῦ θησαυροῦ ;—Ματθ. ζ' 19-21.

«...οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». (Β' Τιμόθ. 1, 9)

β) περί τοῦ Θεῶ δουλεύειν καὶ ὄχι μαμωνᾶ ;—Ματθ. 5' 24 καὶ

γ) περί τοῦ μὴ μεριμνᾶν διὰ τὴν συντήρησίν μας ;
—Ματθ. 5' 25-34.

3. Τί ἐδίδαξεν ὁ Χριστός :

α) περί στενῆς πύλης ;—Ματθ. ζ' 13-14.

β) περί ψευδοπροφητῶν ;—Ματθ. ζ' 15-23.

γ) περί τοῦ φρονίμου καὶ μωροῦ ;—Ματθ. ζ' 24-27.

Θ'. Ποῖοι οἱ μακάριοι καὶ χαίροντες

1. Ποῖαι αἱ τρεῖς πρῶται κατηγορίαι ;

α) οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, β) οἱ πενθοῦντες, γ) οἱ πραεῖς.—Ματθ. ε' 2-5.

2. Ποῖαι αἱ ἄλλαι τρεῖς ;

α) οἱ πεινῶντες, β) οἱ ἐλεήμονες, γ) οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.—Ματθ. δ' 6-8.

3. Ποῖαι ἐν συνεχείᾳ ὑπόλοιποι ;

α) οἱ εἰρηνοποιοί, β) οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, γ) οἱ ὀνειδιζόμενοι.—Ματθ. ε' 9-12.

(Συνεχίζεται)

Π.

ΟΙ ΗΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΩΘΙΝΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

Ὡς γνωστόν, ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου δὲν εἶναι κατ' ἔτος ἡ ἴδια, ἀλλὰ ποικίλλει, καθ' ὅσον κύριος ρυθμιστὴς αὐτῆς εἶναι ἡ Σελήνη, τὸ σεληνιακὸν ἔτος συγκείμενον ἐκ 12 σεληνιακῶν «συνοδικῶν» μηνῶν ἐξ 29½ ἡμερῶν καὶ τὸ μετ' αὐτοῦ συνδεόμενον Πάσχα τῶν Ἑβραίων, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς Μωσαϊκῆς ἐποχῆς καθιερώθη καὶ τελεῖται τὴν 15ην ἡμέραν (=πανσέληνον) τῆς μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν νέας Σελήνης, ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ὁποίας ἄρχεται καὶ ὁ Νισάν, ὁ πρῶτος ἐκ τῶν μηνῶν τοῦ θρησκευτικοῦ τῶν ἔτους. Τὸ σεληνιακὸν ἔτος, ὅπερ ὑπολογίζεται ἐκ τῶν ἀνακυκλουμένων φάσεων τῆς Σελήνης, εἶναι μικροτέρας χρονικῆς διαρκείας τοῦ ἡλιακοῦ, ἐπομένως δὲ καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἔτους, κατὰ ἕνδεκα, περίπου, ἡμέρας. Αἱ ἕνδεκα αὗται ἡμέραι κατ' ἔτος ἀλλάσσουν τὴν μηνολογίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀγίου Πάσχα, ἐξ ἧς ὀρίζεται καὶ ἡ ἐναρξίς τοῦ Τριωδίου, ἐντὸς ὅμως ἐνὸς χρονικοῦ διαστήματος 35 ἡμερῶν, ὅση εἶναι ἡ διάρκεια

«Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους».

(Α' Κορινθ. 12, 27)

ένος σεληνιακοῦ μηνός και ἀκόμη μιᾶς ἐβδομάδος (29+6=35), διὰ τὴν ἐν Κυριακῇ σύμπτωσιν τοῦ Νομικοῦ Πάσχα και τὴν μετάθεσιν τοῦ ἡμετέρου διὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην. Τὸ Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων, καιτοὶ ἐμμέσως σχετίζεται μετὰ τοῦ Ἑβραϊκοῦ, ὅμως οὐδέποτε και ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει προεορτάζεται ἢ συνεορτάζεται μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπεταὶ αὐτοῦ. Οὕτω τὸ μὲν Πάσχα, κατὰ τὸ «διωρθωμένον νέον Ἰουλιανόν» ἡμερολόγιον, μέχρι τοῦ ἔτους 2099, συμπίπτει μετὰ τῶν ἡμερομηνιῶν 4ης Ἀπριλίου και 8ης Μαΐου, συμπεριλαμβανομένων, ἢ δὲ ἐναρξίς τοῦ Τριωδίου, κατ' ἀντιστοιχίαν, μετὰ τῶν 24ης Ἰανουαρίου και 27ης Φεβρουαρίου.

Θίγομεν τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ὅσον εἰς τὸ τέλος τῶν ἐπ' Ἐκκλησίαις ἀναγνωσχομένων ἱερῶν Εὐαγγελίων και τῶν μεγάλων Ὁρολογίων, ἐν εἶδει παραρτήματος, ἐπισυνάπτονται τὸ «Εὐαγγελιστάριον» και οἱ «πασχάλιοι πίνακες» μετὰ τινῶν μικρῶν κανόνων ἢ «κανονίων» και «πινακίων» ἢ πινάκων, βάσει τῶν ὁποίων πᾶς τις δύναται, ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον, νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν εὔρεσιν τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα και τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης εὔρεσιν τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, καθὼς και τῶν μετ' αὐτῆς συνδεομένων κατὰ Κυριακὴν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων, ἐτι δὲ πληροφορεῖται περὶ τοῦ τρόπου τῆς εὔρεσεως τῶν κύκλων Σελήνης και Ἡλίου και τῇ βοήθειᾳ και συνδυασμῶν τούτων προκαθορίζει τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός, τὰς νέας Σελήνας και πλεῖστα ὅσα, ἅτινα συσχετίζονται μετὰ τὰς προηγουμένας και ἐπομένας τοῦ Πάσχα Κυριακάς και ἐορτάς, ἦτοι τοῦ κινήτου ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου.

Εἰς τὰ «παραρτήματα» ταῦτα, ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια, ἵνα ἀναφέρονται οἱ Ἦχοι και τὰ Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια, μεθ' ὧν «ἀνοίγει» τὸ Τριῶδιον και τὰ ὁποῖα μετὰ τῆς Ὀκτωήχου κλείνουν πρὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βατίων. Ἀμφότερα, ὅμως, καιτοὶ ἀλληλένδετα, ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Πάσχα τοῦ τρέχοντος και τοῦ ἐπομένου ἔτους, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν θέλει συμπέσει ἡ Κυριακὴ τῶν ἀγίων Πάντων, καθ' ἣν ἔχομεν Ἦχον μὲν πλάγιον δ', Ἑωθινὸν δὲ ΙΑ', και τῶν μεσολαβουσῶν ἀπ' αὐτῆς ἐβδομάδων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου τοῦ νέου πολιτικοῦ ἔτους. Αὗται δὲ δὲν εἶναι ἰσόχρονοι κατ' ἔτος, ἀλλὰ ποικίλλουν, ὅπως και ἡ ἡμε-

«Και οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεῦτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους...».

(Α' Κορ. 12, 28)

ρομηγία τοῦ ἁγίου Πάσχα ὡς ἐπὶ παραδείγματος, φαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακίου.

Ἔτος	Π ά σ χ α		Διαφορὰ ἐβδομάδων	Ἔτος	Π ά σ χ α		Διαφορὰ ἐβδομάδων
1953	Ἀπριλίου	5		1961	Ἀπριλίου	9	1
1954	»	25	3	1962	»	29	3
1955	»	17	1	1963	»	14	2
1956	Μαΐου	6	3	1964	Μαΐου	3	3
1957	Ἀπριλίου	21	2	1965	Ἀπριλίου	25	1
1958	»	13	1	1966	»	10	1
1959	Μαΐου	3	3	1967	»	30	3
1960	Ἀπριλίου	17	2	1968	»	21	1

Ἔνεκα τῆς διαφορᾶς ταύτης, οὐδεμία θεωρία ἰσχύει, ὡς συμβαίνει εἰς τὸν ἐκ τῶν προτέρων καὶ διὰ σειρὰν πολλῶν ἑκατοντάδων ἐτῶν προσδιορισμὸν τοῦ Πάσχα, ἵνα εὐχερῶς καὶ λίαν ἐνωρὶς εὐρίσκωμεν τὸν Ἦχον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἥτοι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψίδιου. Μὲ τὰς Κυριακὰς τὰς συμπίπτουσας μεταξύ 9ης Ἰανουαρίου, τὸ ἐνωρύτερον, καὶ 12ης Φεβρουαρίου, τὸ βραδύτερον, εὐρισκόμενοι ἀριθμητικῶς εἰς τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἑσθινῶν καὶ τῶν Πλαγίων Ἦχων, (συγκεκριμένως δὲ τὴν Κυριακὴν, καθ' ἣν θέλει συμπέσει ὁ πλ. δ' μὲ τὸ ια' Ἑσθινόν), γνωρίζομεν, ὅτι ἐγγίζει τὸ Τριψίδιον, ὅπερ ἄρχεται μὲ μίαν ὠρισμένην καὶ ἀπαράβατον ἀντιστοιχίαν Ἦχων καὶ Ἑσθινῶν.

Α'. Ὁκτώηχος — Παρακλητικὴ. Τὸ λειτουργικὸν αὐτὸ βιβλίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἔργον, κατὰ τὸ πλεῖστον, τοῦ ἐξόχου ὕμνογράφου καὶ μουσουργοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀπεριέχει τὴν ὕμνολογίαν πασῶν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ὀκτῶ Ἦχων τῆς ἐκκλησ. μουσικῆς (πρῶτος-πλ. δ') δι' ὧν ὑμνεῖται ἐναλλάξ ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, καθ' ὅλον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, ἐξαιρομένης ἰδιαιτέρως τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον ἀνέβλυσεν ἐξ αὐτῆς).

Κατὰ τὴν «Προθεωρίαν τοῦ Τυπικοῦ», «εἰς πάντα ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ πάντα ὄρθρον ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ

«...ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν».
(Α' Κορ. 12, 28)

τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, ἤτοι Στιχηρά, Δοξαστικά, Ἀπολυτίκια, Τριαδικά, Καθίσματα, Ὑπακοαί, Ἀντίφωνα, Κανόνες, Κοντάκια, Οἴκοι, Ἐξαποστειλάρια, Ἐωθινά, Μακαρισμοὶ κτλ., ἅτινα προηγούνται τῶν ἀκολουθιῶν τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἀποδόσεων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρων Κυριακῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ...».

Ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, ἀπὸ τῆς ἑσπερινῆς λειτουργίας τοῦ ἀγ. καὶ μεγάλου Σαββάτου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων, ἐξαιρέσει τῆς ἑβδομάδος τῆς Πεντηκοστῆς, ψάλλομεν, ὡς ἔχουσι καταχωρηθῆ εἰς τὸ ἕτερον λειτουργικὸν βιβλίον, τὸ Πεντηκοστάριον, τὰ ἀναστάσιμα Τροπάρια καὶ Καθίσματα, ἐκτὸς τῶν τοῦ βαρέος Ἦχου, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ ἀντίστοιχα Ἀπολυτίκια καὶ Θεοτοκία, πλὴν τῶν τοῦ α' καὶ βαρ. Ἦχου κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν. Ἐσπερινὴν λειτουργίαν τοῦ μεγάλου Σαββάτου τοῦ α' ἤχου. Καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, κατὰ τὴν τετυπωμένην σειράν, ἐξαιρέσει τοῦ βαρέος, τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια τῶν λοιπῶν ἤχων. Ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα (Θωμᾶ) ἀρχόμενοι τοῦ α' φθάνομεν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μετ' Ἦχον πλ.δ' καὶ ια' Ἐωθινόν, ὁπότε «κλείει» τὸ Πεντηκοστάριον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀρχομένου πλέον τοῦ ἀκινήτου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Ὀκτωήχου—Παρακλητικῆς. Αὕτη δὲ συνεχίζεται κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε σειράν, ἐξάκις ἀνακυκλουμένη κατὰ τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα καὶ παραλειπομένη μόνον ἐν περιπτώσει συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ ἀκινήτου ἑορτοδρομίου.

Β'. Ἐωθινὰ ἢ Ἀναστάσιμα, λέγονται τὰ Εὐαγγέλια τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου κατὰ τὰς Κυριακάς, ἰστάμενος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Κυρίου ἐμφανίσεως τοῦ Ἀγγέλου, ὅστις ἐκήρυξε τὴν Ἀνάστασιν. Αἱ εὐαγγελικαὶ αὗται περικοταὶ ἰστοροῦσι τὰ κατὰ τὸν ὄρθρον τῆς Ἀναστάσεως λαβόντα χώραν καὶ τὰς μετ' αὐτὴν γενομένας ἑνδεκα ἐμφανίσεις τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ μέχρι τῆς ἀναλήψεως. Τὰ εὐαγγέλια ταῦτα, ἰσάριθμα πρὸς τοὺς ἑνδεκα μαθητάς—ἀποστόλους, εἰς οὓς ἐνεφανίσθη μετὰ τὴν ἀνάστασιν ὁ Κύριος, εἶναι

«Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις;...».

(Α' Κορ. 12, 29)

είλημμένα καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ Κανόνος τῆς Κ. Διαθήκης, ἡ δὲ ἀρχὴ τινῶν ἐξ αὐτῶν ὑπέστη ἐλαφρὰν τροποποίησιν. Ἀριθμοῦνται δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ α'—ια'.

Πρὸς τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν ἔννοιαν ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν ἔνδεκα Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων εἶναι ὅμοια καὶ τὰ ἰσάριθμα πρὸς ταῦτα Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικά τῶν Αἰνῶν ἢ Εὐαγγελικά Στιχηρά, («βασιλικά ποιήματα»). Ὑμνεῖται δὲ δι' αὐτῶν τὸ μέγα θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως καὶ δοξολογεῖται ὁ ἀναστάς Λυτρωτὴς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Κατὰ τὸ Α' «Κανόνιον» εἰς τὰς ἐπομένας τοῦ Πάσχα Κυριακάς, ἤτοι εἰς τὸ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς μεσολαβοῦν χρονικὸν διάστημα ἑπτὰ ἑβδομάδων ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ ἀναγινώσκονται ἅπαντα τὰ Ἑωθινὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ κατωτέρῳ πινακίῳ σειρὰν, ὡς ὀρίζει τὸ Β' «κανόνιον». Σημειωτέον, ὅτι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα (Θωμᾶ) μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως, οὐδὲν ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον δηλοῦν ἢ ἱστοροῦν τὴν Ἀνάληψιν ἀναγιώσκειται.

Κυριακὴ	Ὁρθρον	Εἰς τὴν Λειτουργίαν
Β' Ἀντιπάσχα (Θωμᾶ)	Α' Ἑωθινὸν	Θ' Ἑωθινὸν
Γ' Μυροφόρων	Δ' »	Β' »
Δ' Παραλύτου	Ε' »	—
Ε' Σαμαρείτιδος	Ζ' »	—
ς' Τυφλοῦ	Η' »	—
Πέμπτη Ἀναλήψεως	Γ' »	ς' Ἑωθινὸν
Ζ' Ἁγίων Πατέρων	Γ' »	—
Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς		ΙΑ' Ἑωθινὸν

Κατὰ τὰς, ἐκτὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, λοιπὰς Κυριακάς ἢ ἀνάγνωσις τῶν Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων γίνεται κατὰ σειρὰν ἀριθμητικὴν (ι'—ια') καὶ ἀποτελεῖ αὕτη, τρόπον τινά, ἓνα κύκλον—ἐπανάληψιν, καθ' ἣν μετὰ τὸ |ια' ἀκολουθεῖ τὸ α' καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς.

Ἡ ἀνάγνωσις ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν Ἑωθινῶν καὶ τὰ ἀντίστοιχα Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικά ἐπαναλαμβάνονται πεντάκις, τοῦλάχιστον, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἐνὸς ἔτους, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε συμπέσει ἐν Κυριακῇ μία ἐκ τῶν μεγάλων Δεσποτικῶν ἑορτῶν τοῦ ἀκινήτου ἑορτοδρομίου, καθ' ἣν παραλείπονται

«...μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες διερμη-
νεύουσι;».
(Α' Κορ. 12, 30)

Ἦχοι, Ἑωθινὰ καὶ λοιπὰ ἀναστάσιμα. Ἑωθινά, Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικά παραλείπονται καὶ εἰς Θεομητορικὰς ἑορτάς, ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ Ἐξαποστειλάρια καὶ Δοξαστικά καὶ εἰς τὰς προηγουμένας καὶ ἐπομένας Κυριακὰς τοῦ Πάσχα, τῶν Χριστουγέννων, τῶν Φώτων καὶ εἰς τινὰς ἄλλας περιπτώσεις,

ΠΙΝΑΞ Α΄

Πάσχα ἐνεστῶτος ἔτους	Κυριακὴ Ἀγίων Πάντων	Ἑναρξίς Τριηθίου						Πάσχα ἐπομένου ἔτους
		Ἰανουαρίου				Φεβρουαρίου		
		Πλ.δ΄ ΙΑ΄	α΄ Α΄	β΄ Β΄	γ΄ Γ΄	δ΄ Δ΄	Πλ.α΄ Ε΄	
4 Ἀπρλ.	30 Μαΐου	9	16	23	30	6	13	Ἀπρ. 24
5 >	31 >	10	17	24	31	7	14	> 25
6 >	1 Ἰουνίου	11	18	25	1	8	15	> 26
7 >	2 >	12	19	26	2	9	16	> 26
8 >	3 >	13	20	27	3	10	17	> 27,28,
9 >	4 >	14	21	28	4	11	18	> 29
10 >	5 >	15	22	29	5	12	19	> 30
11 >	6 >	16	23	30	6	13	20	> 30 Μα 1
12 >	7 >	17	24	31	7	14	21	> 1,2
13 >	8 >	18	25	1	8	15	22	> 26 > 2,3
14 >	9 >	19	26	2	9	16	23	> 27 > 3,4
15 >	10 >	20	27	3	10	17	24	> 7,15 > 5
16 >	11 >	21	28	4	11	18	25	> 8 > 5
17 >	12 >	22	29	5	12	19	26	> 9 > 6,7
18 >	13 >	23	30	6	13	20	27	> 9 > 1,8
19 >	14 >	24	31	7	14	21	—	> 4,10 > 2
20 >	15 >	25	1	8	15	22	—	> 5,11,12 > 2
21 >	16 >	26	2	9	16	23	—	> 5,13
22 >	17 >	27	3	10	17	24	—	> 6,14
23 >	18 >	28	4	11	18	25	—	> 8,14
24 >	19 >	29	5	12	19	26	—	> 9,15,16
25 >	20 >	30	6	13	20	27	—	> 10,17,18
26 >	21 >	31	7	14	21	—	—	> 11,18,19
27 ^{ἑσπ.} >	22 >	1	8	15	22	—	—	> 11
28 >	23 >	2	9	16	23	—	—	> 13,19
29 >	24 >	3	10	17	24	—	—	> 14,20,21
30 >	25 >	4	11	18	25	—	—	> 15,21,22
1 Μαΐου	26 >	5	12	19	62	—	—	> 15,16,23
2 >	27 >	6	13	20	27	—	—	> 16,24
3 >	28 >	7	14	21	—	—	—	> 17,24,25
4 >	29 >	8	15	22	—	—	—	> 19,25
5 >	30 >	9	16	23	—	—	—	> 20,27
6 >	1 Ἰουλίου	10	17	24	—	—	—	> 21
7 >	2 >	11	18	25	—	—	—	> 21
8 >	3 >	12	19	26	—	—	—	> 22

ΠΙΝΑΞ Β'

Ένεστώτ. έτους	Κυριακή ἀγίων Πάντων	Επομένου έτους	Κύκλοι		Ἀρχὴ Τριωδίου	Ἦχος	Ἑωθινόν	Πάσχα
			Ἡλίου	Σελήν.				
1953	31 Μαΐου	1954	14	14	14 Φεβρουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	25 Ἀπρ.
1954	20 Ἰουν.	1955	15	15	6 >	α'	Α'	17 >
1955	12 >	1956	16	16	26 >	πλ.α'	Ε'	6 Μαΐου
1956	1 Ἰουλ.	1957	17	17	10 >	πλ.δ'	ΙΑ'	21 Ἀπρ.
1957	16 Ἰουν.	1958	18	18	2 >	α'	Ἑορτῆς	13 >
1958	8 >	1959	19	19	22 >	πλ.α'	Ε'	3 Μαΐου
1959	28 >	1960	20	1	7 >	πλ.δ'	ΙΑ'	17 Ἀπρ.
1960	12 >	1961	21	2	29 Ἰανουαρ.	α'	Α'	9 >
1961	4 >	1962	22	3	18 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	29 >
1962	24 >	1963	23	4	3 >	πλ.δ'	ΙΑ'	14 >
1963	9 >	1964	24	5	23 >	πλ.α'	Ε'	3 Μαΐου
1964	28 >	1965	25	6	14 >	α'	Α'	25 Ἀπρ.
1965	20 >	1966	26	7	30 Ἰανουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	10 >
1966	5 >	1967	27	8	19 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	30 >
1967	25 >	1968	28	9	11 >	α'	Α'	21 >
1968	16 >	1969	1	10	2 >	α'	Ἑορτῆς	13 >
1969	8 >	1970	2	11	15 >	δ'	Δ'	26 >
1970	21 >	1971	8	12	7 >	α'	Α'	18 >
1971	13 >	1972	4	13	30 Ἰανουαρ.	α'	Α'	9 >
1972	4 >	1973	5	14	18 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	29 >
1973	24 >	1974	6	15	3 >	πλ.δ'	ΙΑ'	14 >
1974	9 >	1975	7	16	23 >	πλ.α'	Ε'	4 Μαΐου
1975	29 >	1976	8	17	15 >	α'	Α'	25 Ἀπρ.
1976	20 >	1977	9	18	30 Ἰανουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	10 >
1977	5 >	1978	10	19	19 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	30 >
1978	25 >	1979	11	1	11 >	α'	Α'	22 >
1979	17 >	1980	12	2	27 Ἰανουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	6 >
1980	1 >	1981	13	3	15 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	26 >
1981	21 >	1982	14	4	7 >	α'	Α'	18 >
1982	13 >	1983	15	5	27 >	πλ.α'	Ε'	8 Μαΐου
1983	3 Ἰουλ.	1984	16	6	11 >	πλ.δ'	ΙΑ'	22 Ἀπρ.
1984	17 Ἰουν.	1985	17	7	3 >	α'	Α'	14 >
1985	9 >	1986	18	8	23 >	πλ.α'	Ε'	4 Μαΐου
1986	29 >	1987	19	9	8 >	πλ.δ'	ΙΑ'	19 Ἀπρ.
1987	14 >	1988	20	10	30 Ἰανουαρ.	α'	Α'	10 >
1988	5 >	1989	21	11	19 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	30 >
1989	25 >	1990	22	12	4 >	πλ.δ'	ΙΑ'	15 >
1990	10 >	1991	23	13	27 Ἰανουαρ.	α'	Α'	7 >
1991	2 >	1992	24	14	15 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	26 >
1992	21 >	1993	25	15	7 >	α'	Α'	18 >
1993	13 >	1994	26	16	20 >	δ'	Δ'	1 Μαΐου
1994	25 >	1995	27	17	12 >	α'	Α'	23 Ἀπρ.
1995	18 >	1996	28	18	4 >	α'	Α'	14 >
1996	9 >	1997	1	19	16 >	δ'	Δ'	23 >
1997	22 >	1998	2	1	8 >	α'	Α'	19 >
1998	14 >	1999	3	2	31 Ἰανουαρ.	α'	Α'	11 >
1999	6 >	2000	4	3	20 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	30 >

Ἐνεστώτ. ἔτους	Κυριακὴ ἁγίων Πάντων	Ἐπομένου ἔτους	Κύκλοι		Ἀρχὴ Τριωδίου	Ἦχος	Ἐωθινόν	Πάσχα
			Ἡμερῶν	Σελήν.				
2000	26 Ἰουν.	2001	5	4	5 Φεβρουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	15 Ἀπρ.
2001	10 »	2002	6	5	24 »	πλ.α'	Ε'	5 Μαΐου
2002	30 »	2003	7	6	16 »	α'	Α'	27 Ἀπρ.
2003	22 »	2004	8	7	1 »	πλ.δ'	ΙΑ'	11 »
2004	6 »	2005	9	8	20 »	πλ.α'	Ε'	1 Μαΐου
2005	26 »	2006	10	9	12 »	α'	Α'	23 Ἀπρ.
2006	18 »	2007	11	10	28 Ἰανουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	8 »
2007	3 »	2008	12	11	17 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	27 »
2008	22 »	2009	13	12	8 »	α'	Α'	19 »
2009	14 »	2010	14	13	24 Ἰανουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	4 »
2010	30 Μαΐου	2011	15	14	13 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	24 »
2011	19 Ἰουν.	2012	16	15	5 »	α'	Α'	15 »
2012	10 »	2013	17	16	24 »	πλ.α'	Ε'	5 Μαΐου
2013	30 »	2014	18	17	9 »	πλ.δ'	ΙΑ'	20 Ἀπρ.
2014	15 »	2015	19	18	1 »	α'	Α'	12 »
2015	7 »	2016	20	19	21 »	πλ.α'	Ε'	1 Μαΐου
2016	26 »	2017	21	1	5 »	πλ.δ'	ΙΑ'	16 Ἀπρ.
2017	11 »	2018	22	2	28 Ἰανουαρ.	α'	Α'	8 »
2018	3 »	2019	23	3	17 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	28 »
2019	23 »	2020	24	4	9 »	α'	Α'	19 »
2020	14 »	2021	25	5	21 »	δ'	Δ'	2 Μαΐου
2021	27 »	2022	26	6	13 »	α'	Α'	24 Ἀπρ.
2022	19 »	2023	27	7	5 »	α'	Α'	16 »
2023	11 »	2024	28	8	25 »	πλ.α'	Ε'	5 Μαΐου
2024	30 »	2025	1	9	9 »	πλ.δ'	ΙΑ'	20 Ἀπρ.
2025	15 »	2026	2	10	1 »	α'	Α'	12 »
2026	7 »	2027	3	11	21 »	πλ.α'	Ε'	2 Μαΐου
2027	27 »	2028	4	12	6 »	πλ.δ'	ΙΑ'	16 Ἀπρ.
2028	11 »	2029	5	13	28 Ἰανουαρ.	α'	Α'	8 »
2029	3 »	2030	6	14	17 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	28 »
2030	23 »	2031	7	15	2 »	πλ.δ'	Ἐορτῆς	13 »
2031	8 »	2032	8	16	22 »	πλ.α'	Ε'	2 Μαΐου
2032	27 »	2033	9	17	13 »	α'	Α'	24 Ἀπρ.
2033	19 »	2034	10	18	29 Ἰανουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	9 »
2034	4 »	2035	11	19	18 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	29 »
2035	24 »	2036	12	1	10 »	α'	Α'	20 »
2036	15 »	2037	13	2	25 »	πλ.δ'	ΙΑ'	5 »
2037	31 Μαΐου	2038	14	3	14 »	πλ.α'	Ε'	25 »
2038	20 Ἰουν.	2039	15	4	6 »	α'	Α'	17 »
2039	12 »	2040	16	5	26 »	πλ.α'	Ε'	6 Μαΐου
2040	1 Ἰουλ.	2041	17	6	10 »	πλ.δ'	ΙΑ'	21 Ἀπρ.
2041	16 Ἰουν.	2042	18	7	2 »	α'	Ἐορτῆς	13 »
2042	8 »	2043	19	8	22 »	πλ.α'	Ε'	3 Μαΐου
2043	28 »	2044	20	9	14 »	α'	Α'	24 Ἀπρ.
2044	19 »	2045	21	10	29 Ἰανουαρ.	πλ.δ'	ΙΑ'	9 »
2045	4 »	2046	22	11	18 Φεβρουαρ.	πλ.α'	Ε'	29 »
2046	24 »	2047	23	12	10 »	α'	Α'	21 »

αίτινες αναφέρονται ἐν τῇ «Προθεωρία τοῦ Τυπικοῦ».

Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται ἀπὸ τῶν ἐξῆς ἤχων μετὰ τῶν ἀντιστοίχων Ἑωθινῶν: Πρῶτος μὲ Α', δ' μὲ Δ', πλ. α' μὲ Ε' καὶ πλ. δ' μὲ ΙΑ'. Ἐκ τῆς ἡμερομηνίας ὅθεν τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων τοῦ ὀδεύοντος ἔτους καὶ ἐκ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψιδίου ἐλευσομένου ἔτους εὐρίσκομεν τὸν ἤχον καὶ τὸ ἑωθινὸν βάσει τοῦ κατωτέρω πίνακος Α':

Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων τοῦ ἔτους 1954 συνέπεσε τῇ 20ῇ Ἰουνίου, ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ Τριψιδίου τοῦ τρέχοντος ἔτους (1955), τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου. Ἄνωθεν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ὡς ἐν προμετωπίδι, ἀναγράφεται ὁ Ἦχος καὶ τὸ Ἑωθινὸν (α'—Α'). Τὸ Τριψίδιον, ἔχον κύκλον 35 ἡμερῶν, συμπίπτει ἀπὸ τῆς 24ης Ἰανουαρίου, διὰ τὸ «πρώϊμον» Πάσχα, μέχρι καὶ τῆς 27ης Φεβρουαρίου, διὰ τὸ «ὀψιμον». Ὁ πίναξ οὗτος, ὅπως πρακτικῶς συνταχθεὶς, περιέχει καθ' ἡμερομηνίας τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγ. Πάντων μὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, ἥτις καὶ προτάσσεται, καὶ τὰς ἐβδομάδας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψιδίου. Αἱ μεσολαβοῦσαι ὁμῶς ἐβδομάδες τῶν μηνῶν, συντομίας χάριν, παρελείφθησαν, τηρηθείσης μόνον τῆς σειρᾶς τῶν Ἦχων καὶ Ἑωθινῶν ἄνωθι τῶν ἡμερομηνιῶν τῶν Κυριακῶν τῶν τῶν ἐνδιαφερόντων ἡμᾶς μηνῶν (Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου), καθ' ὧς ἀρχεται τὸ Τριψίδιον καὶ αἱ ὁποῖαι, ἐπὶ τὸ διακριτικώτερον, σημειοῦνται μὲ τυπογραφικὰ στοιχεῖα ἐντονωτέρου τύπου (ἡμίμαυρα). Τελευταία εἶναι ἡ στήλη τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Πάσχα ἐλευσομένου ἔτους μὲ μίαν, δύο ἢ καὶ τρεῖς ἡμερομηνίας, ἀναλόγως τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριψιδίου καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἔτους ὡς «κοινοῦ» ἢ «δισέκτου», ὅποτε δύο παραπλήσιοι ἡμέραι τοῦ Πάσχα ἔχουσι τὴν αὐτὴν μηνολογίαν ἐνάρξεως εἰς διάφορον ὁμῶς ἔτος. Ὁ Α' οὗτος Πίναξ εἶναι «παντοτεινός». Ὁ δὲ Β', ἐπὶ τὸ ἀναλυτικώτερον, περιέχει κατ' ἔτος τὰς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τοῦ Τριψιδίου μετὰ τῶν Ἦχων καὶ Ἑωθινῶν, ὡς καὶ τοὺς Κύκλους Ἡλίου καὶ Σελήνης ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Πάσχα, ἥτις εἶναι τὸ ἐπίκεντρον τοῦ κινητοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Πρεσβ. ΚΩΝ. Θ. ΠΛΑΤΑΝΙΤΗΣ

α' Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἔμμαντοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. Μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστοῦ.

(Ὁ Ἄπ. Παῦλος: Α' Κορινθ. 10, 32-33)

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

1ον

Εἰς τὴν Κυρ. τῆς Πεντηκοστῆς
(5 Ἰουνίου 1955)*Ἡ Δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.*

«Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν» σήμερον καὶ ἀκούομεν αὐτὸν τὸν Κύριον τῆς Δόξης ἀπὸ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον νὰ μᾶς προσκαλῆ ὄλους νὰ λάβωμεν τὴν ἀφθονον δωρεάν τοῦ «ζῶντος ὕδατος», ὅπως τὴν ἐπῆραν οἱ Ἀπόστολοι κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκείνην ἡμέραν τῆς πρώτης Πεντηκοστῆς, ὅπου «ἐπλήσθησαν Πνεύματος Ἁγίου». Αὐριον δὲ ἰδιαιτέρως πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία μας πρὸς λατρευτικὴν προσκύνησιν τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, τοῦ τρίτου Προσώπου τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ, περὶ τοῦ Ὁποίου πιστεύομεν καὶ καθημερινῶς ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἶναι «τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν».

Ἄς ὑψώσωμεν, λοιπόν, κατὰ τὴν ἁγίαν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν σκέψιν μας εἰς τὴν μελέτην αὐτῆς τῆς ὑψίστης Δωρεᾶς, τῆς ὁποίας τὴν Σφραγίδα ἔχομεν ὅλοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

*

«Πνεῦμα Θεοῦ ἐπέφερετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος» ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρώτην στιγμήν τῆς δημιουργίας, τότε ποῦ ἡ γῆ μας ἦτο ἀκόμη «ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος», ὅπως λέγει ἡ Ἁγία μας Γραφή. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα—ἐρμηνεύουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας—«ἐπάλαξε», τρόπον τινά, τὴν ζῶην, ποῦ ἐπρόκειτο νὰ ἐκκολαφθῆ μέσα ἀπὸ τὸ ὕδωρ, ποῦ ἀκόμη τότε ἀπετέλει μίαν «ἄβυσσον», βυθισμένην εἰς τὸ «σκότος». Καὶ «πνοὴν ζῶης» ἐνεφύσησεν ἔπειτα ὁ θεῖος Δημιουργὸς «εἰς τὸ πρόσωπον» τοῦ πρωτοπλάστου καὶ «ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν». (Δι' αὐτὸ καὶ ἀποκαλεῖται Ζωοποιὸν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Ὁρθοδόξου Πιστεῶς μας).

Ὅπως, λοιπόν, τῆς πρώτης δημιουργίας τὸ ἔργον συμπληρώνεται μὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔτσι καὶ τῆς δευτέρας, τῆς ἀναδημιουργίας, τὸ θαῦμα συντελεῖται πάλιν μὲ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν δύναμιν. Ἡ πρώτη δὲ ἐκδήλωσις τῆς δυνάμεώς Του εἶναι ἡ προετοιμασία τῶν θεοπνεύστων ἀνδρῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, διὰ μέσου τῶν ὁποίων εἰργάσθη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, «τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν».

Καὶ ὅταν ἐπλήσιαζε πλέον ἡ στιγμή τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Λυτρωτοῦ, ὀλοφάνερα ὁ Πρόδρομος Του ἐκήρυττεν, ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἐβάπτιζεν «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἐδήλωσε μετ' ὀλίγον, ὅτι κανεὶς δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἔχη μέρος εἰς αὐτὴν τὴν νέαν δημιουργίαν, ποῦ ἤλθε νὰ κάμῃ εἰς τὸν κόσμον, κανεὶς δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν Βασιλείαν Του, ἐὰν δὲν γεννηθῆ «ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος». Ὀλίγον δὲ πρὶν χωρισθῆ

«Διώκετε τὴν ἀγάπην».

(Α' Κορ. 14, 1)

ἀπὸ τοὺς Μαθητὰς Του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Πατέρα, ὑπεσχέθη νὰ τοὺς στείλῃ «ἄλλον Παράκλητον», πού θὰ τοὺς καθοδηγῇ «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» καὶ θὰ τοὺς ὑπεθυμίζε «πάντα ὅσα» τοὺς εἶχε διδάξει, «τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται».

*

Ἄλλὰ δὲν θὰ ἐστέλλετο ὁ «Παράκλητος» μόνον διὰ τοὺς Μαθητὰς ἐκείνους τοῦ Χριστοῦ καὶ μόνον διὰ τὴν ἐποχὴν των. Τὸ εἶπεν ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός: Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον θὰ ἤρχετο εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μένῃ πάντοτε καὶ νὰ ἐργάζεται ἀκατάπαυστα μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, μεταξὺ τῶν πιστῶν κάθε ἐποχῆς, «εἰς τὸν αἰῶνα». Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐγινε κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην Πεντηκοστήν, ὅτε «τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναϊς γλώσσαις», ὅπως φάλλει σήμερον πανηγυρίζουσα ἡ Ἅγία μας Ἐκκλησία.

Αἱ Γραφαὶ τῶν Ἐθαγγελιστῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἀποστόλων εἶναι ἔργον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ Ὅποιον «ὑπέμνησε» πράγματι εἰς αὐτοὺς ὅσα εἶχεν εἶπει ὁ Χριστός. Τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων οἱ «Ὅροι» καὶ οἱ «Κανόνες», μὲ τοὺς ὁποίους ἐρμηνεύεται αὐθεντικὰ καὶ ἐγκυρα τὸ θεῖον θέλημα, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς καθοδηγήσεως «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. Ἡ νίκη τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ «κόσμου» τῆς ἁμαρτίας, ἡ νίκη αὐτῆ, πού ἐβλάστησε μέσα ἀπὸ τοὺς ποταμούς τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου, εἶναι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔργον καὶ ἀποτελεῖ τὴν τρανωτάτην ἀπόδειξιν τῆς παρουσίας καὶ τῆς δράσεώς του μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴ ἡ παρουσία καὶ ἡ δράσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνεται αἰσθητὴ μὲ τὴν τελεσιουργίαν τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, πού ἀποτελοῦν καὶ τὸ ὄρατὸν μέσον τῆς ἐπενεργείας τῆς θείας Του χάριτος ἐπὶ τῶν πιστῶν.

*

Ἡ μυστικὴ φωνή, πού «κράζει» εἰς τὸ βάθος κάθε ψυχῆς ἀνθρωπίνης, διὰ νὰ μᾶς καλέσῃ εἰς μετάνοιαν καὶ νὰ μᾶς ὑπεθυμίσῃ τὴν πατρότητα τοῦ Θεοῦ, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ μυστικὴ ἐκείνη δροσερὴ αἴρα, πού θωπεύει τὴν ψυχὴν μὲ τὴν πληροφορίαν τῆς συγγνώμης, δὲν εἶναι παρὰ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἢ χάρις, πού ἀναγεννᾷ τὰς ψυχὰς μας.

Ἡ δύναμις, πού αἰσθάνεται ὁ πιστὸς εἰς τὸν ἀγῶνά του ἐναντίον τῆς κακίας, εἶναι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἢ δύναμις, πού δικαιώνει καὶ ἡ ἐπίδρασις, πού ὁ πιστὸς ἀσκεῖ ἐπάνω εἰς τὸν κόσμον, ὡς «τὸ φῶς» καὶ «τὸ ἄλας», εἶναι ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἁγιάζει. Τὰ δὲ ἔργα τῆς ἀρετῆς καὶ τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως τῶν Ἁγίων εἶναι «ὁ καρπὸς» τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἐκδηλώνεται ὡς «ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραΰτης, ἐγκράτεια».

2ον

Εἰς τὴν Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων (12 Ἰουνίου 1955)

Σήμερον ἡ Ἅγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει καὶ τιμᾷ, ὡς γνωστόν, ὅλους μαζί τοὺς Ἁγίους, πού εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν Τὴν ἐδόξασαν μὲ τὴν πίστιν των καὶ μὲ τὴν ἀρετὴν των, πραγματοποιήσαντες εἰς τὴν ζωὴν των τὸ χριστιανικὸν ἰδεώδες. Αὐτὸ τὸ ἰδεώδες, πού εἶναι ὁ προορισμὸς κάθε ἀνθρώπου

«Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῦ. ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῦ».
(Α' Κορ. 14, 15)

καὶ τοῦ μᾶς ἐφανέρωσεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεώς μας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

*

Τοὺς ἐορτάζει τοὺς Ἀγίους Τῆς ἡ Ἐκκλησία μας καὶ τοὺς τιμᾷ ἀπὸ καθῆκον δικαιοσύνης καὶ εὐγνωμοσύνης ἀπέναντί των. Διότι δίκαιον εἶναι νὰ τιμᾶται ὅποιος ἐτίμησε τὴν ἀποστολὴν του καὶ ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν του καὶ νὰ δοξάζεται ὅποιος ἐγένεν αἰτία νὰ λάμψῃ εἰς τὸν κόσμον ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ. Καὶ τιμᾷ μὲν καὶ δοξάζει ἡ Ἐκκλησία μας εἰς ὅλον τὸν χρόνον κάθε γνωστοῦ Ἀγίου τὴν μνήμην, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τοῦ θανάτου του. Ἀπὸ πρόνοιαν ὅμως, μήπως ὑπάρχουν καὶ Ἀγιοί, ποὺ ἔμειναν ἄγνωστοί, ἀλλὰ δὲν πρέπει δι' αὐτὸ νὰ μείνουν καὶ ἀνεόρατοι, ὥρισεν ἡ Ἐκκλησία μας καὶ τὴν σημερινὴν ὁμαδικὴν πανήγυριν «τῶν Ἀγίων Πάντων».

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καθῆκον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἐπιβάλλει τὸν ἐορτασμὸν τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων, ὑπάρχει καὶ ἕνας ἄλλος λόγος, ἐπίσης σοβαρός, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία ἀπέδωκε μεγάλην σημασίαν εἰς αὐτὸν τὸν ἐορτασμὸν. Πρόκειται διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπομνήσεως τοῦ χρέους, ποὺ ἔχουν ὅλοι οἱ πιστοὶ χριστιανοί, νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὰ παραδείγματα τῶν Ἀγίων, νὰ ἐνθαρρυνθοῦν ἀπὸ τὰ κατορθώματα τῆς πίστεώς των καὶ νὰ παρακινήθουν εἰς τὴν μίμησιν τῆς διαγωγῆς των. Διότι τῆς Ἐκκλησίας σκοπὸς εἶναι νὰ κάμῃ «ἀγίους» ὅλους, ὅσοι Τὴν ἀποτελοῦν καὶ χρέος κάθε πιστοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ συμμερίζεται αὐτὸν τὸν σκοπὸν καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὸν πραγματοποιήσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

*

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς μᾶς ἐξέλεξεν ὁ Κύριος καὶ μᾶς ἐκάλεσε : Διὰ νὰ γίνωμεν «ἀγιοί», ὅπως διδάσκουν οἱ δύο Κορυφαῖοι Ἀπόστολοι: «Ἐξελέξατο ἡμᾶς—λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος—πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡ μᾶς ἄγιοι καὶ ἀμόμους κατενώπιον Αὐτοῦ». Καὶ «κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον—προσθέτει ὁ Ἀπ. Πέτρος—καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι». Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ ἴδιον παρήγγειλεν, ὅταν εἶπε: «Γίνεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡσπερ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν». Καὶ χρέος, λοιπόν, ἔχομεν, ὅπως πάλιν λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος, νὰ «καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».

Αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς «κλήσεώς» των τὸν ἐξεπλήρωσαν ὅλοι οἱ σήμερον ἐορταζόμενοι Ἀγιοί, εἴτε μᾶς εἶναι γνωστοὶ μὲ τὰ δνόματά των, εἴτε παρέμειναν ἄγνωστοί. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς τοὺς παρουσιάζει ὡς πρότυπα, τὰ ὁποῖα ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει εἰς τὴν ζωὴν μας. Διότι ἄνθρωποι ἦσαν καὶ ἐκεῖνοι, ὅπως καὶ ἡμεῖς· ἀπὸ τὸν ἴδιον κόσμον ἐπέρασαν καὶ ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὸν ὁποῖον περνοῦμεν καὶ ἡμεῖς· τὰς ἰδίας δυσκολίας καὶ τοὺς ἰδίους πειρασμοὺς ἀντιμετώπισαν καὶ ἐκεῖνοι, αὐτὰς τὰς δυσκολίας καὶ τοὺς πειρασμοὺς, ποὺ ἀντικρίζομεν τώρα καὶ ἡμεῖς. Πολλοὶ μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς εἶχον νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ πολλὴ μεγαλειτέρας δυσκολίας καὶ πολλὴ σοβαρωτέρας

«Ἄλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοῦς μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίου λόγους ἐν γλώσσῃ».

(Α' Κορ. 14, 19)

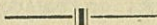
πειρασμούς από τους ιδικούς μας. Και όμως όλα τὰ ἐνίκησαν με τὴν δύναμιν τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν, εἰς τὴν ὅποιαν ἔμειναν ἀκλόνητοι «μέχρι θανάτου». Καὶ δὲν ἐδυσκολεύθησαν πλεῖστοι ἀπ' αὐτοὺς καὶ εἰς βασιανιστήρια φρικτὰ νὰ ὑποβληθοῦν καὶ μαρτυρικὸν θάνατον νὰ δεχθοῦν, διὰ νὰ μὴ γίνουν προδόται τῆς «κλήσεώς» των καὶ ἄπιστοι πρὸς «τὸν καλέσαντα» αὐτούς.

*

Ποῖος δὲν θαυμάζει τῶν Ἀγίων τὰ κατορθώματα; Ποῖος δὲν ζηλεύει τῶν Ἀγίων τὴν δόξαν; Ἀλλὰ καὶ ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῆ, ὅτι δὲν ἔχει καὶ δικαίωμα καὶ χρέος συγχρόνως νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτὰ τὰ κατορθώματα καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δόξαν; Καὶ ποῖος ἠμπορεῖ νὰ δικαιολογηθῆ με τὸ ὅτι, τάχα, δὲν τὸν ἀφίνει ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία; Ἀνθρωποὶ ἦσαν καὶ οἱ Ἅγιοι, ποὺ θαυμάζομεν καὶ δοξάζομεν, με τὰς ἰδίας με ἡμᾶς ἀδυναμίας—πολλοὶ μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς καὶ με μεγαλειτέρας ἀκόμη—ἀλλὰ ἔγιναν «ἄγιοι», διότι τὸ ἠθέλησαν καὶ τὸ προσεπάθησαν καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἔδωκε τότε τὴν δύναμιν νὰ μείνουν πιστοὶ εἰς τὴν ἀπόφασίν των.

Δὲν εἶπεν ὁ Χριστὸς ὁ ἴδιος, ὅτι ὅποιος πιστεύει εἰς Αὐτὸν ἠμπορεῖ νὰ κατορθώσῃ ὅσα καὶ Ἐκεῖνος ἔκαμε, καὶ μεγαλιτέρα ἀκόμη; Αἱ! Αὐτὸ ἀποδεικνύει τὸ παράδειγμα τῶν Ἀγίων Πάντων, ποὺ περιμένουν νὰ τοὺς ἀκολουθῶμεν, καὶ ποὺ ἀκόμη δὲν ἔλαβον τὴν τελείαν ἀνταμοιβὴν των, ὅπως λέγει ὁ σημερινὸς Ἀπόστολος, «ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν».

ΕΜΜ.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΝ ΣΥΝΑΞΑΡΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐπὶ τουρκοκρατίας ὁ Καζᾶς (=ἐπαρχία) Καλαβρύτων εἶχε τέσσαρα Σεμτία (=ὑποδιοικήσεις). Πρωτεύουσα τοῦ Σεμτίου Λειβαρζίου ἦτο ἡ ὁμώνυμος κωμόπολις Λειβαρζιον, κείμενον εἰς δυσπρόσιτον μέρος τοῦ ἱστορικοῦ Ἐρυμάνθου (ὕψ. 2224), καὶ εἰς ὕψος 750 μέτρων ὑπερθεν τῆς θαλάσσης. Τὸ Λειβαρζιον, πρωτεύουσα σήμερον τοῦ δήμου Ψωφίδος, καὶ τὸ πλησίον κείμενον Σοπωτόν, πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ἀροανίας, ἐκκλησιαστικῶς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ὑπήγοντο εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Κυναίθης (=Καλαβρύτων), ὡς σήμερον, ἀλλ' εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Ὠλένης (=Ἡλείας). Καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῆς δουλείας διεκρίθησαν οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας διὰ τὴν φιλοπατρίαν των. Ἐκ Λειβαρζίου κατήγοντο καὶ οἱ ἐν Ὁδησσῷ ἔμποροι ἀδελφοὶ (Γεώργιος, Κωνσταντῖνος καὶ Δημήτριος (ἡ Καπετὰν Μῆτρος) Γιαννακόπουλοι, Φιλικοί, καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Ὑψηλάντου εἰς Βλαχίαν καὶ Δραγατσάνιον, μετὰ τοῦ Ἀντωνίου Τσουνῆ καὶ Ἰωάννου Ἀμβροσιάδου, ἐκ Δροβολοβοῦ-Ἀροανίας.

«Ἄδελφοί, μὴ παιδιά γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε».

(Α' Κορ. 14, 20)

Κατὰ τὸ 1800 ἔτος, ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς, τὸ Λειβαρτζιον, τοῦ ἐν λόγῳ Ἀγωνιστοῦ ἱερέως Κωνσταντίνου Οἰκονόμου εἶχε δέκα καὶ ὀκτὼ (18) ἱερεῖς, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1834 δώδεκα (12) τοιούτους¹.

Εἰς μίαν αἴτησιν τοῦ ἔτους 1829 τῶν κατοίκων Λειβαρτζίου πρὸς τὸν Κυβερνήτην ὑπογράφουν ἐξήκοντα (60) κάτοικοι. Μεταξὺ τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν ἀναγινώσκομεν καὶ τὰς ἐξῆς.

Παπακωνστάντιος
Κωνσταντῖνος ἱερεὺς
Παπα-Κωνσταντῆς,

ὡς καὶ τὰς ἐπομένας, προηγουμένας ὅμως εἰς τὰς ὑπογραφὰς τῆς αἰτήσεως:

Οἰκονόμος
Σακελλίων
Σκευοφύλαξ.

Ὅμοίως ἕκτινος σημειώματος (ἐνθ' ἀνωτέρω σελ. 64) τῆς φορολογίας τῆς Κοινότητος (ἔτ. 1830) ἐπὶ τῶν στρεμμάτων ἐκάστης οἰκογενείας, μαθηάνομεν ὅτι ἐπλήρωσαν καὶ οἱ κάτωθι ἱερεῖς, τὰ ἔναντι ποσά.

Οἰκονόμος	γρόσια	6
Σακελλάριος	»	5
Σκευοφύλαξ	»	4
Παπακωνστάντιος	»	4

Μεταξὺ τῶν κληρικῶν τούτων τίς εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ ἐπομένου πιστοποιητικοῦ ἀναφερόμενος Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Οἰκονόμος;

Ἡ ἔγγραφος ἱστορία τῆς κωμοπόλεως οὐδὲν ἀναγράφει περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δράσεως τῶν ἑφημερίων. Τοῦτου ἕνεκα τὸ ἐπόμενο πιστοποιητικὸν εἶναι σημαντικόν, διότι μᾶς φέρει εἰς φῶς μίαν ἄγνωστον καὶ ἔνδοξον σελίδα ἐνδὸς τῶν πολλῶν ἑφημερίων τοῦ Λειβαρτζίου. Ὁ ὄπλαρχηγὸς Πετιμεζῆς περὶ τοῦ ἱερέως Οἰκονομοπούλου γράφει:

1. Βλέπε «Ἱστορίαν τῆς κωμοπόλεως Λειβαρτζίου τῶν Καλαβρῦτων» ὑπὸ Περιελῆ Π. Δουδούμη, Ἀθῆναι ἔτ. 1941 σελ. 27, 38, 56, 65, 82, 90, 91 καὶ 92, ἐνθα ἀναγράφονται τὰ ἐξῆς: «... ἐξ ἐγγράφου συμφωνητικοῦ ἀναφέρεται ὅτι ἐν ἔτει 1835 ὁ Παπακωνσταντῆς καὶ Γιαννάκης Σταθούλιας συμφωνοῦν νὰ υπάγῃ ὁ πρῶτος εἰς τὴν Γερμανίαν (ὡς ἐλέγετο τότε ἡ Τερῆστη) διὰ μερικὴν κληρονομίαν ἐνὸς θεοῦ των...».

«Πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω».

(Α' Κορ. 14,26)

Πιστοποιῶ

Ὁ ὑποφαινόμενος, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Οἰκονομόπουλος, γεννηθεὶς εἰς τὸ χωρίον Λεῖβαρτζι τοῦ δήμου Ψωφίδος τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ὑπηρέτησεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου, ὡς στρατιώτης, ἀπὸ τὸ 1821 μέχρι τοῦ 1827, παρευρεθεὶς εἰς διαφόρους μάχας, εἰς Καλάβρυτα, Πάτρας, Γηροκομείου, Σαραβαλίαν, Πουρναρόκαστρον, ἈΚΡΑΤΑΣ, Κορίνθου, Τριπόλεως καὶ εἰς ἄλλας ΠΟΛΛΑΣ, ἔδειξε γενναϊότητα, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν. Ἐκτὸς τούτου ὑπέστη διαφόρους ζημίας. Ἔχασε τὴν κινήτην του περιουσίαν, καὶ δὲν ἔλαβε καμμίαν ἀποζημίωσιν, καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τοῦ χρεωστοῦνται οἱ μισθοὶ του, παρὰ τοῦ ἔθνους.

Οἱ ἀγῶνές του, αἱ θυσίαι του, καὶ ἡ πίστις του, τὸν δικαίωνουν νὰ ἀποζημιωθῇ ὡς στρατιώτης.

Καλάβρυτα, τὴν 15ην Σ)βρίου 1846

Βασίλ. Πετιμεζᾶς.

Εἰς τὴν μάχην τῆς Κορίνθου εἶχε συμπολεμιστάς, ὁ Λειβαρτζίου ἐφημέριος, τὸν ἐφημέριον Καστανιάς—Κορινθίας Γεώργγιον Νίκαν χιλιάρχον, καὶ τὸν ἐφημέριον Ἐλευσῖνος Δημήτριον Σακελλαρίου, εἰς τὰ Καλάβρυτα τὸν ἐκ Συρμπανίου—Καλλιφωνίας ἐφημέριον Σπύρον Παπαθανασόπουλον, καὶ εἰς τὴν Ἀκράταν τὸν ἐκ Δεσινουῦ—Ἀροανίας Ἀσημάκην Θεοφιλόπουλον, τὸν ἐκ Φιλίων—Κλειτορίας Ἰωάννην Παπαρηγόπουλον («Χελμὸς»—Ἀκράτας φύλ. Μαρτίου—Ἀπριλίου 1954), καὶ τὸν Λειβαρτζινὸν Παναγιωτάκην Μητρόπουλον.

Εἰς τὸ ὡς ἄνω ἐγγραφον δέον νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ἐπόμενον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐφημερίου Λειβαρτζίου, καὶ τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς διαφόρου ὑπογραφῆς, μᾶς παρέχει σπουδαῖα στοιχεῖα πρὸς ἀναζήτησιν τῶν προγόνων καὶ ἀπογόνων τοῦ ἱερέως.

Ἐν Καλαβρύτοις τῇ 16ῃ Σ)βρίου 1846

Πρὸς

τὸ Ἐπαρχεῖον Καλαβρύτων

Παρακαλῶ εὐσεβάστως τὸ Σὸν Ἐπαρχεῖον τοῦτο νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διευθύνῃ τὴν παροῦσάν μου ὁμοῦ μὲ τὸ ἐσωκλειόμενον εἰς αὐτὴν πιστοποιητικόν μου, ὑπὸ στίχιον α' ὑπογεγραμμένον καὶ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Β. Πετιμεζᾶ, πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν θυσιῶν τοῦ Ἀγῶνος ἐπιτροπὴν ἐξεταστικὴν, διὰ νὰ λάβῃ ὑπόψιν τῆς τὴν παροῦσάν μου, ὁμοῦ μὲ τὸ εἰς αὐτὴν ἐσωκλειόμενον πιστοποιητικόν, διὰ νὰ εὐαρεστηθῇ καὶ διατάξῃ καὶ δοθῇ εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ὅ,τι δεῖ διὰ τὰς θυσίας μου, ἀγῶνάς μου, ἐκδουλεύσεις μου, ἔξοδά μου κ. τ. λ. τὰς ὁποίας ὑπέφερον εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἔλαβον καμμίαν ἀποζημίωσιν.

ὡς εὐσεβάστως ὑποσημειοῦμαι
ὁ εὐπειθής

Κωνσταντῖνος Πρωτοπαπᾶ Οἰκονόμου

«Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται...».

(Α' Κορ. 14, 32)

Ὡς παρατηροῦν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Ἐφημερίου», ὁ ἱερεὺς δὲν ὑπογράφει ὡς Κωνσταντῖνος ἱερεὺς «Οἰκονομόπουλος», κατὰ τὴν πιστοποιήσιν τοῦ ὀπλαρχηγοῦ, ἀλλ' ὡς «Κωνσταντῖνος Πρωτοπαπᾶ Οἰκονόμου». Ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἀγωνιστοῦ, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν πληροφορίαν (ἐνθ' ἀνωτέρω σελ. 56),

«... Ἱερατικαὶ οἰκογένειαι Μεσοχωρίου (=ἐνορίας ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου): §. 9ον Παπᾶ-Γιάννης ὁ Πρωτόπαππας, ἔχων υἱοὺς τὸν Παπα-Κωνσταντῆν Οἰκονόμου ἢ Πρωτόπαππαν μὲ υἱὸν τὸν Γεώργιον Πρωτόπαππαν ἢ Οἰκονόμου, πατέρα τοῦ ἐπιζῶντος Κώστα Οἰκονόμου καὶ τὸν Ἀριστείδην Οἰκονόμου ἢ Μπαμπανέ, πάππον τοῦ Ἀριστείδου, Κώστα καὶ Σταύρου ἀδελφῶν Γεωργίου Ἀρ. Οἰκονόμου»,

μαῖς πείθουν, ἐπαρκῶς νομίζω, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὀνομάζετο Ἰωάννης καὶ ἦτο «Πρωτόπαππας», ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ὀνομάζετο Γεώργιος, καὶ ὅτι, τοῦ ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1827 ἔτους «ὑπὲρ Πάτρης» ἀγωνισθέντος κληρικοῦ, «μὲ γενναιότητα, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν», ἀπόγονοι εἶναι οἱ ὑπὸ τῆς ἐντύπου ἱστορίας ἀναγραφόμενοι, οἵτινες, μετὰ τῶν συγγενῶν των, εἶναι εἰς θέσιν νὰ συμπληρώσουν τὴν ἱστορίαν τοῦ προγόνου των ἱερέως «Παπακωνσταντῆ».

ΝΙΚΟΛ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πρωθιερεὺς

— III —

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΚΚΛ. ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ
ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ (*)

23. Ἀγριππίνης Παρθενομάργυρος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖψ Πνεύματι, κραταιωθείσα, ἠνδραγάθησας, γενναιοφρόνως, Ἀγριππίνα παρθενίας δοσφράδιον· ἕθεν Χριστοῦ δοξασθεῖσα τῇ χάριτι, πηγὰς θαυμάτων βλυστάνεις τοῖς πέρασιν. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡσπερ παρθένον σεμνήν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Ἀθληφόρον

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 269.

στερρὰν καὶ ἀήττητον, Χριστὸς σε λαμπρῶς προσελάβετο, καὶ θαυμαστῶς Ἀγριππία ἐδόξασεν, ὁ μόνος ὑπάρχων φιλόανθρωπος.

Μεγαλυνάριον.

Φίλτρῳ πτερωθεῖσα ὑπερφυεῖ, νόμφη ἀνεδείχθης, τοῦ Σωτήρος πανευπρεπῆς, Οὐ ἰχνηλατοῦσα, μαρτυρικῶς τὸ πάθος, τῆς τούτου Ἀγριππία, εὐκλείας ἔτυχες.

24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Μεγαλυνάριον.

Ἄνθος τὸ θεόσδοτον ἐκφυέν, σήμερον ἐκ στεῖρας, εὐωδίας ἀγιασμοῦ, ἐπλησε τὰ πάντα, τὴν ἔρημον τὰ ὄρη, τὸν ποταμὸν τὰ ρεῖθρα, Χριστοῦ ὁ Πρόδρομος.

25. Φεβρωνίας Ὁσιομάρτυρος καὶ Διονυσίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, Ὁσίου.

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Προδρόμου, μεθέορτον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ἐκ στεῖρας γεγέννησαι, καὶ γηραλέας μητρός, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· ὄθεν τῇ σῇ γεννήσει, μεθεόρτιον αἶνον, ἄδομεν χαρμωσύνως, ἐκβοῶντές σοι πόθῳ· Παράσχου ἡμῖν τὰ κρεῖττονα, Βαπτιστὰ ἄνιωθεν.

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὡς τῆς ἀσκήσεως, ρόδον ἠδύπνευστον, ὁσμὴν ἀθλήσεως, τῷ κόσμῳ ἔπνευσας, εἰς ὁσμὴν μύρων τοῦ Χριστοῦ δραμοῦσα ἀσκέτῳ πόθῳ· ὄθεν ὡς παρθένον σε, καὶ Ὁσίαν καὶ Μάρτυρα, θαυμαστῶς ἐδόξασε, Φεβρωνία ὁ Κύριος· ᾧ πρέσβευε ὑπὲρ τῶν δοῶντων· Χαῖρε σεμνὴ Ὁσιομάρτυς.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ' αὐτός. Θεῖας πίστεως.

Φῶς οὐράνιον, σὲ καταυγάσαν, λύχον ἀσθεστον, τοῖς ἐν τῷ Ἄθῳ, Διονύσιε σαφῶς ἀναδείκνυσι· σὺ γὰρ ἀκρότητος δίσκου κοσμούμενος, τῆς ἐγκρατείας κανὼν ἐχηρημάτισας. Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκια.

Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς αὐγὴ πολύφωτος ἡ γέννησίς σου, προμηγύει Πρόδρομε,

Ἐνατολήν τὴν νοητὴν, τοῖς εὐσεβῶς ἀνακράζουσι. Σῶζε τοὺς πιστεῖ τιμῶντάς σε ἔνδοξε.

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας χάρισι, καὶ μαρτυρίου τῷ κάλλει, κοσμηθεῖσα ἔνδοξε, ὡς πανακήρατος νύμφη, ἔδραμες, λαμπαδηφόρος τῷ σφῦ νυμφίῳ, ἔσπεφας, τῆς ἀφθαρσίας τῇ εὐπρεπείᾳ, καὶ πρεσβεύεις Φεβρωνία, ὑπὲρ τῶν πιστεῖ ὑμνολογούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὅς τοῦ Προδρόμου μιμητὴν καὶ ἀφομοίωμα
Καὶ Μοναζόντων ὑπαλείπτῃν καὶ ὑπόδειγμα
Ἄνυμνομέν σε οἱ δοῦλοί σου Θεοφόρε.
Ἐν τῷ Ἄθῳ γὰρ βιώσας ὡς ἀσώματος
Καταυγάζεις ταῖς σαῖς πράξεσιν ἐκάστοτε
Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Πάτερ Διονύσιε.

Μεγαλυνάρεα.

Τοῦ Προδρόμου.

Στεῖρά σε ὡς δένδρον ἀειθαλές, προήγαγεν ἤδη, ἀφθαρσίας τὰς ἀπαρχάς, δαψιλῶς τῷ κόσμῳ, καρποφοροῦν Προφῆτα, καὶ τρέφον τοὺς αἰνοῦντας τὰ σὰ γενέθλια.

Τῆς Ἁγίας.

Χαίροις Φεβρωνία πανευκλεής, Ὁσίων ἢ δόξα, καὶ Μαρτύρων ἢ καλλονή· ἐν γὰρ ἀμφοτέραις, ἀθλήσασα νομίμως, εἰκότως καὶ βραβείων, διπλῶν ἠξίωσαι.

Τοῦ Ὁσίου.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, γνώμων θεῖος δι' ἀρετῆς· χαίροις τῆς Μονῆς σου, ἀντίληψις καὶ σκέπη, ἣν φρούρει οὐρανόθεν ὦ Διονύσιε.

26. Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη, Ὁσίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῇ ἀγάπῃ τοῦ Λόγου Πάτερ πτερούμενος, ἐπὶ τοῦ δένδρου διηλθες ἀγγελικὴν βιοτήν, καὶ ἐξήνεγκας ἡμῖν καρποὺς τῆς χάριτος, ἐξ ὧν τρυφῶντες, νοητῶς, ἐκδοῶμέν σοι πιστῶς, Δαβὶδ Ὁσίων ἀκρότης· Μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.

Ὡς μιμητὴν τῶν οὐρανίων τάξεων, καὶ ἀγαθῶν τῶν ἐπιγείων πάροικον, ἐπαξίως μακαρίζομεν, σὲ ὦ Δαβὶδ θεομακάριστε· τὸν βίον γὰρ ὡς ἄγγελος ἐτέλεσας, καὶ θείων δωρημάτων κατετρόφησας· ἐξ ὧν καὶ ἡμῖν μετὰδος Ὅσιε.

Μεγαλυνάριον.

Ἦνεγκας ὡς κλῆμα ἐν τῇ Ἐδέμ, ἐστὼς ὑπὲρ φύσιν, ἐπὶ δένδρου Πάτερ Δαβὶδ, βότρυας ἡδίστους, ἡθῶν δικαιοσύνης, δι' ὧν αἰεὶ εὐφραίνεις, τοὺς σὲ γεραίροντας.

27. Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου, Ὁσίον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ φέρων τὴν μίμησιν, τῶν τοῦ Θεοῦ οἰκτιρμῶν, ἐνθεοῦ χρηστότητος, ἀναδυστάνεις κρουνοῦς, Σαμψὼν ἱερώτατε· σὺ γὰρ θεομιμήτῳ ἔλλαμφθεις συμπαθεία, ὄφθης τῶν τεθλιμμένων, καὶ πασχόντων ἀκέστῳ, παρέχων τοῖς σὲ τιμῶσι, ρῶσιν ἀέναν.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἀσθενούντων ὁ ἰατρός· χαίροις θλιβομένων, ὁ θερμότατος ἀρωγός· χαίροις τῶν πενήτων, καὶ ξένων ἀντιλήπτῳ, Σαμψὼν Χριστοῦ θεράπον ἀξιοθαύμαστε.

28. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἱ. Δειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖας χάριτος, τῇ ἐνεργείᾳ, ἀναβλύζοντα, θαυμάτων ρεῖθρα, ἀναργύρως τὰ σεπτὰ ὕμῶν λείψνα, ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς κόσμῳ ἔλαμψαν, Κύρε Θεόφρον Ἰωάννη τε ἐνδοξε· ὅθεν ἅπαντες, τὴν τούτων τιμῶντες εὐρεσιν, αἰτοῦμεν δι' ὕμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μεγαλυνάριον.

Ρεῖθρα ἰαμάτων παντοδαπῶν, δλύζοντα τῷ κόσμῳ, ἀνεφάνησαν ἐκ τῆς γῆς, ὕμῶν νῦν τὰ σκήνη, Κύρε καὶ Ἰωάννη, ἐξ ὧν ρῶσιν τρυγῶμεν ψυχῆς καὶ σώματος.

29. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Θεῖοι κήρυκες, τῆς εὐσεβείας, κρήνη δίκρυνος, θεογονσίας, καὶ δογμάτων οὐρανίων ἐκφάντορες, Πέτρε καὶ Παῦλε σαφῶς ἀνεδείχθητε, ὡς Ἀποστόλων τῶν θείων Πρωτόθρονοι. Ἄλλ' αἰ-

τήσασθε, σωτήριον ἡμῖν ἔλλαμψιν, καὶ λύτρωσιν παθῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

[Ποίημα Χρυσοστόμου Ἀρχιεπίσκ. Ἀθηνῶν († 1938)]

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, Οἰκουμένης ἀγλάισμα, εὐφροσύνως γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βρασίνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν Σου μαρτύριον. Ἄγιε Παῦλε Ἀπόστολε, πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἀποστόλων πρόκριτοι, καὶ κορυφαῖοι ὀφθέντες, οὐρανοὶ ὡς ἔμφυχοι, δόξαν Θεοῦ διηγούνται, Πέτρος μὲν, ὁ τῆς ἀγάπης τοῦ Λόγου πλήρης, Παῦλος δέ, τῆς ἐκλογῆς Χριστοῦ σκευὸς θεῖον, καὶ ἀμφότεροι αἰτοῦνται, πᾶσι δοθῆναι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Μεγαλυνάριον.

Πέτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, οὐράνιε Παῦλε, ὄχημά τε Σεραφικόν, ἡ πύρινος γλώσσξ, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, πυρός με τῆς γεένης ἀπολυτρώσασθε.

30. Ἡ Σύναξις τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὡς δωδεκάπυρρος, λυχνία ἔλλαμψαν, οἱ Δωδεκάριθμοι Χριστοῦ Ἀπόστολοι, Πέτρος καὶ Παῦλος σὺν Λουκᾷ, Ἀνδρέας καὶ Ἰωάννης, Βαρθολομαῖος Φίλιππος, σὺν Ματθαίῳ καὶ Σίμωνι, Μάρκος καὶ Ἰακώβος, καὶ Θωμᾶς ὁ μακάριος, καὶ ἠύγασαν τοὺς πίστει δοῶντας· χαίrete Λόγου οἱ αὐτόπται.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σιανοῷ.

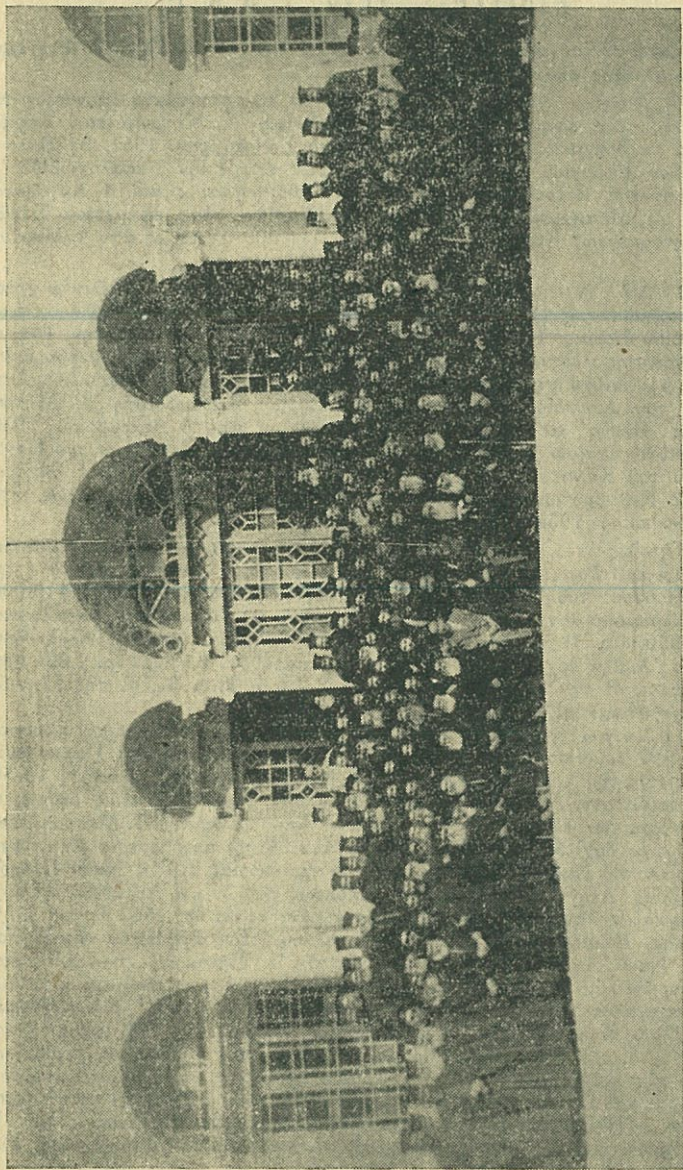
Ἡ δωδεκάχορδος καὶ εὐσημος νάβλα, τῶν πανευφήμων καὶ σοφῶν Ἀποστόλων, ἐμπνεομένη Πνεύματος ταῖς θεαῖς αὐγαῖς, πᾶσι· μὲν ἐκήρυξεν, εὐσεβείας τὸν φθόγγον, γλώσσας δὲ ἐφίμωσεν, ἀσεβείας τῷ λόγῳ· οὐ· εὐφημοῦντες εἰπώμεν τρανώς· χαίrete μύσται, Χριστοῦ καὶ διάκονοι.

Μεγαλυνάριον.

Πέτρον Παῦλον Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον Ἀνδρέαν, Ἰωάννην τε καὶ Θωμᾶν, Σίμωνα Ματθαῖον, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον, σὺν θεῖῳ Ἰακώβῳ, ὕμνοις τιμῆσωμεν. (Συνεχίζεται)

Μοναχὸς ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΗΝ ΚΙΝΗΣΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κρήτης κ. Εὐγενίου Ἱερατικὸν Συνέδριον
(Βλέπετε : «Ἐκκλησιαστικὰ» 1954, ἀριθ. φύλ. 21—22 καὶ 23—24)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Τ. Α. Κ. Ε.

Κατά την συνεδρίασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. τῆς 11-3-55 ἀπενεμήθησαν αἱ ἑξῆς συντάξεις :

1) Λόγῳ γήρατος, εἰς τοὺς: α) Κωνσταντῆν Διονύσιον τοῦ Ἀγγελῆ, τέως ἐφημέριον ἐνορίας Παρακλάτων Ἱ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας, ἐκ δραχμῶν 410.000 μηνιαίως ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1951. β) Βαλσαμόπουλον Γεώργιον τοῦ Ἀναστασίου, τέως ἐφημέριον Κεφαλοχωρίου Ἱ. Μητροπόλεως Βερροίας, ἐκ δραχμῶν 373.000 μηνιαίως ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1952. γ) Μπακάμην Χαράλαμπον τοῦ Βλασίου, τέως ἐφημέριον Συκιάς Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας, ἐκ δραχμῶν 419.000 μηνιαίως ἀπὸ 1 Μαρτίου 1954.

2) Λόγῳ προώρου θανάτου, εἰς τὰς: α) Ἀγγελικὴν χήραν τοῦ ἀποβιώσαντος ἱερέως Μουσουρούλη Κωνσταντίνου τοῦ Νικολάου, τέως ἐφημερίου ἐνορίας Πισπιλούντων Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, καὶ τὴν ἄγαμον θυγατέρα τῆς Δέσποινας ἐκ δραχμῶν 385.000 μηνιαίως ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1954. β) Ἀνθὴν χήραν τοῦ ἀποβιώσαντος ἱερέως Ἀλεξανδροπούλου Στεφάνου τοῦ Διονυσίου, τέως ἐφημερίου ἐνορίας Καρδιακαύτη Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας, ἐκ δραχμῶν 350.000 μηνιαίως ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1953, γ) Κατίναν ἄγαμον ἀδελφὴν τοῦ ἀποβιώσαντος ἱερέως Τσαλπατούρου Παναγιώτου τοῦ Κωνσταντίνου, τέως ἐφημερίου ἐνορίας Διακοπτοῦ Ἱ. Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, ἐκ δραχμῶν 322.000 μηνιαίως ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1954.

Ὁμοίως κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἐχορηγήθησαν ἐφ' ἑαυτῆς βοηθήματα ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς, εἰς τοὺς ὡς ἔπεται μετόχους, καταστάτας συνταξιούχους τοῦ Τ. Α. Κ. Ε.: α) Κωνσταντῆν Διονύσιον δρ. 2.810.000. β) Βαλσαμόπουλον Γεώργιον δρ. 2.660.000. γ) Μπακάμην Χαράλαμπον δρ. 2.850.000. δ) Μουσουρούλη Ἀγγελικὴν δρ. 2.840.000. ε) Ἀλεξανδροπούλου Ἀνθὴν δρχ. 2.320.000 ζ) Τσαλπατούρου Κατίναν δρ. 2.830.000.

Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. τῆς 17-3-55 ἀπενεμήθησαν αἱ ἑξῆς συντάξεις :

1) Λόγῳ γήρατος εἰς τοὺς: α) πρεσβύτερον Ἀνδριώτην Κωνσταντῖνον τοῦ Ἰωάννου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς Καλαμωτῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου ἐκ δρχ. 523 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1-10-54. β) πρεσβύτερον Λευκαδίτην Ἀναστάσιον τοῦ Νικολάου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀ. Ἀποστόλων Ἀποστολιάς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φωκίδος ἐκ δρχ. 567 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1-9-54. γ) πρεσβύτερον Δημητρίου Θεόδωρον τοῦ Νικολάου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ Προφήτης Ἡλίας Λεονταρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ἐκ δρχ. 517 μηνιαίως ἀπὸ 1-6-54, ὅπερ ποσὸν αὐξάνεται εἰς δρχ. 567 ἀπὸ 1-7-54. δ) πρεσβ. Βαλαδάκην Ἱερόθεον τοῦ Νικολάου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Χρυσοπηγῆς τῆς Ἱ. Ἐπισκοπῆς Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ἐκ δρχ. 533 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1-1-55. ε) πρεσβύτερον Μπινίκον Γεώργιον τοῦ Ἰωάννου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Βροντάδου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου ἐκ δρχ. 533 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1-2-55. ζ) πρεσβύτερον Μουμούρην Γεώργιον τοῦ Σίμωνος, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Τριάδος Γαρίτσας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν ἐκ δρχ. 540 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 2-2-55. η) πρεσβύτερον Κατσαρὸν Ἠλίαν τοῦ Κωνσταντίνου, τέως ἐφημέριον τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ζωοδ. Πηγῆς Λετσαίνης Χίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου ἐκ δρχ. 533 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1-2-55.

2) Λόγω άναπηρίας εις τούς: α) πρεσβύτερον Γλαράκη Μελέτιον του Στυλιανού, τέως έφημέριον τής ένορίας του 'Ι. Ναού 'Αγ. 'Αθανασίου Ν. Τριγλίας τής 'Ι. Μητροπόλεως Κασσανδρίας έκ δρχ. 567 μηνιαίως και από 1-12-54. β) πρεσβύτερον Γεωργόπουλον 'Αγγελον του Παναγιώτου, τέως έφημέριον τής ένορίας 'Ι. Ναού Ταξιαρχών 'Αργοστολίου τής 'Ι. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας έκ δρχ. 523 μηνιαίως και από 1-10-54. γ) πρεσβύτερον 'Αιβατζίδην Νικήταν του Θεοδώρου, τέως έφημέριον τής ένορίας 'Ι. Ναού 'Αγ. Κωνσταντίνου και 'Ελένης Πέρνης τής 'Ι. Μητροπόλεως Φιλίππων Νεαπόλεως και Θάσου έκ δρχ. 533 μηνιαίως και από 29-1-55.

3) Λόγω προώρου θανάτου εις τάς: α) πρεσβυτέραν 'Ελένην χήραν του αποβιώσαντος την 1-11-54 ιερέως Θωμά Μαντέλλου του Γεωργίου, τέως έφημερίου τής ένορίας του 'Ι. Ναού 'Αγ. Γεωργίου Κορυφής τής 'Ι. Μητροπόλεως Τρικλης και Σταγών έκ δρχ. 462 μηνιαίως και από 2-11-54. β) πρεσβυτέραν Αικατερίνην χήραν του αποβιώσαντος την 14-11-54 ιερέως Παναγιώτου Ζούδα του Δημητρίου, τέως έφημερίου τής ένορίας του 'Ι. Ναού 'Αγ. Γεωργίου Πέρδικας τής 'Ι. Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου έκ δρχ. 389 μηνιαίως και από 15-11-54. γ) 'Ασπασίαν χήραν Μιχαήλ Βρέλλου μητέρα του αποβιώσαντος την 9-10-54 ιερέως Νικοδήμου Βρέλλου του Μιχαήλ, τέως έφημερίου τής ένορίας 'Ι. Ναού 'Αγ. Νικολάου 'Αργους τής 'Ι. Μητροπόλεως 'Αργολίδος έκ δρχ. 402 μηνιαίως και από 10-10-54. δ) πρεσβυτέραν 'Αλεξάνδραν χήραν του αποβιώσαντος την 22-1-55 ιερέως Θεοδοσίου 'Αλέστα του Κωνσταντίνου, τέως έφημερίου τής ένορίας του 'Ι. Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Τρικλίνου τής 'Ι. Μητροπόλεως Αιτωλίας και 'Αχαρνανίας, τας άγάμους θυγατέρας αυτού Γιαννούλαν και Μαρίαν και τον άνήλικον υίον του Γεώργιον έκ δρχ. 527 μηνιαίως και από 1-2-55.

Μετεβιβάσθησαν δε αι συντάξεις: α) του πρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Βλάμου, αποβιώσαντος την 27-1-55 εις την πρεσβυτέραν αυτού Ειρήνην από 1-2-55 και έκ δρχ. 508 μηνιαίως. β) Του πρεσβυτέρου 'Αλεξάνδρου Λουκιπούδη, αποβιώσαντος την 1-2-55 εις την πρεσβυτέραν αυτού Μαρίαν από 1-3-55 και έκ δρχ. 350 μηνιαίως.

Και έχορηγήθησαν έφ' άπαξ βοηθήματα εις τούς ως έπεται μετόχους, καταστάνας συνταξιούχους. Γεώργιον 'Ι. Μπινίκον έκ δρχ. 2.960. β) Θεόδωρον Ν. Δημητρίου έκ δρχ. 2.870. γ) Κωνσταντίνον 'Ι. 'Ανδριώτην έκ δρχ. 2.920. δ) 'Αναστάσιον Ν. Λευκαδίτην έκ δρχ. 2.910. ε) 'Ιερόθεον Ν. Βαλαδάκην έκ δρχ. 2.950. ς) Γεώργιον Σ. Μουμούρην έκ δρχ. 2.650. ζ) 'Ηλίαν Κ. Κατσαρόν έκ δρχ. 2.960. η) Μελέτιον Σ. Γλαράκην έκ δρχ. 2.940. θ) 'Αγγελον Π. Γεωργόπουλον έκ δρχ. 2.920. ι) Νικήταν Θ. 'Αιβατζίδην έκ δρχ. 2.950. ια) 'Ελένην Θ. Μαντέλλου έκ δρχ. 2.930. ιβ) Αικατερίνην Π. Ζούδα έκ δρχ. 1.720. ιγ) 'Ασπασίαν Μ. Βρέλλου έκ δρχ. 2.900. ιδ) 'Αλεξάνδραν Θ. 'Αλέστα έκ δρχ. 2.960.

Όμοίως κατά την συνεδρίασιν του Δ.Σ. του Τ.Α.Κ.Ε. τής 31-3-55 **άπενεμήθησαν αι εξής συντάξεις:** 1) Λόγω γήρατος: α) Γεωργάκη 'Ιωάννην του Γεωργίου τέως έφημέριον ένορίας Μεγάλου 'Ελευθεροχωρίου 'Ιεράς Μητροπόλεως 'Ελασσώνος έκ δρχ. 410.000 μηνιαίως από 1ης Νοεμβρίου 1953. β) Παπαχρήστου Δημήτριον του 'Ηλία τέως έφημέριον ένορίας Μαγούλας 'Ι. Μητροπόλεως 'Ελασσώνος έκ δρχ. 410.000 μηνιαίως από 1ης Νοεμβρίου 1953. γ) Τσιαπάλην Κωνσταντίνον του Δημητρίου τέως έφημέριον Σκαμιάς 'Ι. Μητροπόλεως 'Ελασσώνος έκ δρχ. 419.000 μηνιαίως από 1ης 'Ιανουαρίου 1954. δ) 'Ιωαννίδην 'Ανδρέαν του 'Ιωάννου τέως ιερο-

ψάλτην Θεσσαλονίκης Ἰ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἐκ δραχ. 463.000 μηνιαίως ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1953.

2) Δόγμα ἀναπήριαις, εἰς τὸν Φωτεινῶτον Πέτρον τοῦ Εὐαγγέλου τέως ἐφημέριον ἐνορίας Μαρκοπούλου Ἰ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας ἐκ δραχ. 410.000 μηνιαίως ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1953.

3) Δόγμα προώρου θανάτου, εἰς τὰς: α) πρεσβυτέραν Παναγιώταν χήραν ἀποβιώσαντος ἱερέως Λάζου Κωνσταντίνου τοῦ Πέτρου τέως ἐφημερίου ἐνορίας Ἁγίου Βασιλείου Πειραιῶς, καὶ τὰς ἀγάμους θυγατέρας τῆς Χρυσάφουλλαν καὶ Μαρίαν ἐκ δραχ. 371.000 μηνιαίως ἀπὸ τῆς 11 Φεβρουαρίου 1954. β) πρεσβυτέραν Ἀρετὴν χήραν ἀποβιώσαντος ἱερέως Χριστοπούλου Παρασκευᾶ τοῦ Χρήστου, τέως ἐφημερίου ἐνορίας Κάτω Κοπανίτσης Ἰ. Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ἐκ δραχ. 390.000 μηνιαίως ἀπὸ τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1954. γ) πρεσβυτέραν Μαυρομάταν χήραν τοῦ ἀποβιώσαντος τὴν 20ῆν Ἰουλίου 1946 ἱερέως Ἀθανασίου Κωνσταντίνου Μουστάκα τέως ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Μελισσουργοῦ Ἰ. Μητροπόλεως Ἰερισσοῦ καὶ Ἁγ. Ὄρους ἐκ δραχ. 370.000 μηνιαίως ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1954.

Μετεβιβάσθησαν δὲ αἱ συντάξεις: α) Τῆς ἀποβιώσασης πρεσβυτέρας Παρασκευῆς Κωνσταντίνου Ἀναστασοπούλου εἰς τὴν ἀγαμὸν θυγατέρα αὐτῆς Βασιλικὴν ἐκ δραχ. 836 μηνιαίως (βασικὴ) ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1954. β) Τῆς ἀποβιώσασης πρεσβυτέρας Μαρίας Δημητρίου Ἀλαμανταριώτου εἰς τὴν ἀγαμὸν θυγατέρα τῆς Μαγδαληνῆν ἀπὸ 25ης Δεκεμβρίου 1953 καὶ ἐκ δραχ. 582 μηνιαίως (βασικὴ). δ) Τοῦ ἀποβιώσαντος ἱερέως Κανελλοπούλου Θεμιστοκλέους τοῦ Γεωργίου εἰς τὴν πρεσβυτέραν του Διαμάντω ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1954 καὶ ἐκ δραχ. 1248 μηνιαίως (βασικὴ). ε) Τῆς ἀποβιώσασης πρεσβυτέρας Παρασκευῆς Ἀλεξάνδρου Ἀσθενίδου εἰς τὰς ἀγάμους θυγατέρας τῆς Μαρίας καὶ Καλλιόπην ἀπὸ τῆς 7ης Μαρτίου 1954 καὶ ἐκ δραχ. 1174 μηνιαίως (βασικὴ).

Καὶ ἐχορηγήθησαν ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα εἰς τοὺς κάτωθι μετόχους, καταστάντας συνταξιούχους τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.: α) Γεωργιάκην Ἰωάννην δρ. 2.810.000. β) Παπακρήστου Δημήτριον δρ. 2.810.000. γ) Τσιαπάλην Κωνσταντίνον δρ. 2.830.000. δ) Ἰωαννίδην Ἀνδρέαν δρ. 2.820.000. ε) Φωτεινῶτον Πέτρον δρ. 2.810.000. ς) Λάζου Παναγιώταν δρ. 2.410.000. ζ) Χριστοπούλου Ἀρετὴν δρ. 2.830.000.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αἶδσο. Ἰωάννην Κρασάκην, Βαλάνειον Κερκύρας: Ἀριθμὸς φύλλων «Φωνῆς Κυρίου» ηὔξηθη κατὰ ἐπιθυμίαν σας ἀπὸ 30 εἰς 50 ἑβδομαδιαίως.—**Αἶδσο.** Ἀριστείδην Χρυσικόν, Λουτροῦ Αἰδηψοῦ: Ἀποστολὴ δελτίου «Φωνῆ Κυρίου» διακτοποιήθη κατὰ ἐπιθυμίαν σας, ἐκρατήθη δὲ σημείωσις αὐξήσεως ἀριθμοῦ κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας.—**Αἶδσο.** Ἡλίαν Δημητρακόπουλον, Ἐλάτιαν: Ἀριθμὸς φύλλων «Φωνῆς Κυρίου» ηὔξηθη κατὰ ἐπιθυμίαν σας ἀπὸ 200 εἰς 400 ἑβδομαδιαίως.—**Αἶδσο.** Ἀθαν. Σιδεράκην, Μετόχιον Διοφύων Χαλκίδος: Ἐνεγράφητε συνδρομητῆς εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου» διὰ 20 φύλλα ἑβδομαδιαίως.—**Αἶδσο.** Θεόδωρον Θεοδοσίου, Τσοῦκαν Χαλκίδος: Δραχμαὶ 50 ἐλήφθησαν καὶ ζητούμενα βιβλία σᾶς ἐστάλησαν, πλὴν τριῶν, μὴ ὑπαρχόντων. Ὁμοίως σᾶς ἐστάλη ὁ τόμος τοῦ «Ἐφημερίου» 1954, κρατοῦμεν δὲ εἰς διάθεσιν σας μετὰ προηγουμένου πλεονάσματος δραχμὰς δώδεκα.—**Αἶδσο.** Ἀργύριον Τσικούρη, Αἰθαίαν Θου-

ρίας : Διὰ ζητηθῆν μέσῳ κ. Ματζουνέα περιοδικὸν « Ὁ Ἐφημέριος » σὰς ἐστάλη ὁ τόμος τοῦ 1954 μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.—**Αἶδες.** Γεώργιον Παπαδόπουλον, Μῆλα Μελιγαλᾶ : Δραχμαὶ ἑκατὸν ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις καὶ ζητούμενα βιβλία, πλὴν τοῦ βιβλίου « Ὀμιλῖαι τῶν Ἀγίων », δι' ὃ ἀναμενομεν διασάφησίν σας—τίνος συγγραφῆος;—κρατοῦμεν εἰς διάθεσίν σας δραχμὰς πέντε.—**Αἶδες.** Κύριλλον Δεστεμασιδῆν, Ἐλευθεροχώριον Κιλκίς : Ὀφείλετε εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. μέχρι 28-2-55 δραχμὰς 4.874. Ἀριθμὸς Μητροφῶν Ἀσφαλίσεως σας 10.178.—**Αἶδες.** Δημ. Κιούσην, Γεράκι Ἀμαλιάδος : Σὰς ἀπηντήσαμεν εἰς προηγούμενον φύλλον ὀφείλετε εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. δραχ. 3.163—**Αἶδες.** Εὐστρ. Φιλιππόπουλον, Βεργουβίτσαν Φελλῶς : Κων)νος Κίξηλος ἐνεγράφη συνδρομητῆς εἰς τὸ Περιοδικὸν « Τὰ Χαρούμενα Παιδιὰ » καὶ ἐναντι πλεονάσματος δύο δραχμῶν σὰς ἐστάλη τὸ βιβλίον « Ἡ δοξασμένη του ἐντροπῆ ».—**Αἶδες.** Κων)νον Ἀλεξανδρῆν, Βαταινιὰν Καρδίτης : Ζητούμενα βιβλία σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως των.—**Αἶδες.** Κων)νον Παπανίκου, Ἐλαιωιανὰ Ἐβρουτανίας : Ζητούμενον βιβλίον σὰς ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ.—**Αἶδες.** Θεόκλητον Κυπαρίσσην, Βισταγῆν Ἀμαρίου Κρήτης : Ζητούμενον βιβλίον σὰς ἐστάλη ἄδειον, μὴ ὑπόχροντος δεδμενοῦ, μετὰ σχετικῆς ἐξοφλήσεως.—**Αἶδες.** Δημήτρ. Μαμαλικόπουλον, Νεοχώριον Σάνθης : Ζητούμενον βιβλίον δὲν ὑπάρχει· ἔχει ἐξαντληθῆ.—**Αἶδες.** Ἥλιον Γιαννέλον, Καροπλείσιον Ἐβρουτανίας : Ἐνεγράφη ὁ ἱερός Νάος σας συνδρομητῆς εἰς τὴν « Φωνὴν Κυρίου » ἀπὸ 1-5-55 διὰ 40 φύλλα εβδομαδιαίως, ὑμεῖς δὲ εἰς τὸ περιοδικὸν « Τὰ Χαρούμενα Παιδιὰ » ἀπὸ 1-1-55. Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἀποδείξεις. Ἐκαστον φύλλον « Φωνῆς Κυρίου » ἐπιβαρύνεται μὲ 6 λεπτά συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν αἱ Κυριακαὶ τοῦ ἔτους εἶναι 52 καὶ οὐχὶ 48.—**Αἶδες.** Ἰωάν. Περάκη, Πισκοκέφαλον Σητείας : Διὰ τὰ Περιοδικὰ « Ἐκκλησία » καὶ « Ἐφημέριος » γίνεται κράτησις ἐκ τοῦ μισθοῦ σας μηνιαίως 1ο/ο ἐπομένως οὐδὲν ὀφείλετε διὰ συνδρομῆν.—**Αἶδες.** Μιχαήλ Τσαφαντάκη, Ἄνω Μούλια Ἠρακλείου : Ζητήσατε ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. λεπτομερῆ λῆμόν· ἐνημερώσατε καὶ ἡμᾶς ἵνα ἐπιταχύνωμεν ἀπάντησιν.—**Αἶδες.** Γεώργιον Ρουμπάνην, Βλαχοκροσιὰν Τριπόλεως : Δραχμαὶ 20 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξοφλήσις· εὐχαριστοῦμεν. Ἐπιστραφέν βιβλίον ἐλήφθη καὶ ἐγένετο ἡ σχετικὴ πίστωσις.—**Αἶδες.** Ἐφημέριον Ὀρίον Εὐβοίας : Ζητούμενα εἶδη θὰ προμηθευθῆτε παρὰ Χαριτωπολείου. Τὸ βιβλιοπωλεῖον μας δὲν διαθέτει τοιαῦτα εἶδη.—**Αἶδες.** Νικόλαον Κίτσον, Κεντρικὸν Ἄρτης : Ἀλλαγὴ διευθύνσεως σας ἐγένετο.—**Πανος.** Γεδεὼν Σουριάνην, Πύλαρον Κεφαλληνίας : Ἀντίτιμον ἀποσταλέντος βιβλίου καὶ συνδρομῆς σας οἰκογενειακοῦ περιοδικοῦ « Τὸ Χαρούμενο Σπίτι » ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἀπεστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις· εὐχαριστοῦμεν.—**Αἶδες.** Χαρ. Τσικαλᾶν, Γαράζιον Ρεθύμνης : Ἐνεγράφητε συνδρομητῆς εἰς τὴν Παθολογίαν καὶ σὰς ἀπεστάλησαν οἱ Α' καὶ Β' τόμοι μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. Συνδρομὴ καταβάλλεται κατὰ τόμον. Εἰδοποιήθη ἀρμόδιος διὰ τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν περιοδικῶν « Ἐκκλησία » καὶ « Ὁ Ἐφημέριος »· τιμοκατάλογός μας σὰς ἀπεστάλη.—**Αἶδες.** Δημήτ. Παπακώσταν, Μηλιαρὰ Ἄρτης : Δραχμαὶ 50 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλησαν σχετικαὶ ἐξοφλήσεις. Ἐκαστον φύλλον « Φωνῆς Κυρίου » ἐπιβαρύνεται μὲ 6 λεπτά, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν. Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 39453/4-3-55 ἀπόδειξις συνδρομῆς ἱεροῦ Ναοῦ « Κόμης Θεοτόκου » διὰ τὸ 1954 θὰ σας σταλῆ προσεχῶς.—**Αἶδες.** Ἀλέξ. Δασκαλάκη, Δοξᾶτον Δράμας : Ζητούμενος τόμος « Ἐφημερίου » 1952 καὶ 52 ὀμιλῖαι σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χρεωστικοῦ. Ὁρολόγια μόνον δια-

θέτομεν πρὸς 65 δραχμάς. Ἐπιταγή σας δὲν ἐλήφθη εἰσέτι.—Πανοσιώτ. **Μάξιμον Βαλλιανᾶτον**, Βαλοαμάτα Κεφαλληνίας: Δραχμαὶ δέκα ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη ἐξόφλησις συνδρομῆς περιοδικοῦ «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» Ἐυαγγέλιον Βαλλιανᾶτον. Μὲ πλυσνάσμα δύο δραχμῶν σὰς ἀπεσταίλαμεν τὸ βιβλίον «Ἡ δοξασμένη του ἐντροπῆ».—**Αἶδεο**. **Ἐυάγγελον Μπάκον**, Τύρα Τρικάλων: Μέχρι σιγιμῆς δὲν ὑφίσταται ἐπίκειται, ὡς μὰς πληροφορεῖ τὸ Ὑπουργεῖον, κατάθεσις Σχεδίου Νόμου πρὸς ψήφισιν, ἵνα ἰδουθῶσι καὶ λειτουργήσῃσι μελλοντικῶς, ἕως καὶ ἀπὸ τοῦ σχολ. ἔτους 1955—1956.—**Αἶδεο**. **Ἰωάννην Σγούραν**, Κομοτηνῆν: Εἰδοποιήθη ἀρμόδιος διὰ τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» μετὰ τοῦ «Ἐφημερίου».—**Αἶδεο**. **Βασίλ. Παπαδιαμάντην**, Κουκούλιον Ζαγορίου: Εἰδοποιήθη ἀρμόδιος διὰ τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» μετὰ τοῦ «Ἐφημερίου».—**Αἶδεο**. **Ἐφημέριον Καλλιθέαν** Ἐλασσόνας: Εἰδοποιήθη ἀρμόδιος ἐνεργήσῃ ἀλλαγὴν διευθύνσεώς σας.—**Αἶδεο**. **Κων/νον Ζερβόν**, Λευκίμην Κερκύρας: Ἐγένετο διόρθωσις ὀνόματος αἶδεο ἀδελφοῦ κ. Ἐγγενίου Βούλγαρη.—**Αἶδεο**. **Ἰωάννην Παπασαλάρον**, Καστροάκιον Βάλτου: Ἐγένετο ἀλλαγὴ διευθύνσεώς σας.—**Αἶδεο**. **Κων/νον Ἀργίτην**, Τραγὰνα Κορινθίας: Ἀσφάλισίς σας εἰς Τ.Α.Κ.Ε. εἶναι ὑποχρεωτικὴ δὲν δύνασθε ν' ἀποχωρήσετε.—**Αἶδεο**. **Δημ. Παπαδόπουλον**, Δυτικὴν Φραγκίσταν Ἐρυθριανίας: Ζητούμενα ἀντιχιλιαστικά ἔντυπα σὰς ἐστάλησαν.—**Πανοσιολ.** **Ἀθανάσιον Γλίνην**, Κατηχητὴν Σιδηρόκαστρον: Ζητούμενα ἐνθύμια Κατηχητικοῦ σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χροαστικοῦ.—**Αἶδεο**. **Ευάγγελον Μπαῖρακτάρην**, Κορυτάκι Ἀργους: Δραχμαὶ 20 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξόφλησις Ζητούμενον βιβλίον Μεγ. Ἐβδομάδος σὰς ἐστάλη μετὰ σχετικοῦ χροαστικοῦ.—**Πανοσιολ.** **Περικλὴν Χόβλιον**, Ἠγουμενίσιον Θεσπρωτίας: Ζητούμενοι τόμοι τοῦ «Ἐφημερίου» σὰς ἐστάλησαν μετὰ σχετικοῦ χροαστικοῦ. Ἐπιστολή σας δὲν ἐλήφθη εἰσέτι.—**Αἶδεο**. **Ἐφημέριον**, Μάλλαις Ἱεραπέτρας: Ὁφιλῆ σας διὰ περιοδικὸν «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» ἀνέχεται εἰς δραχμὰς 664.—**Αἶδεο**. **Ἀθανάσιον Γαρνέλλην**, Νησάκιον Κερκύρας: Ἐννεγράφητε συνδρομῆς εἰς τὸ περιοδικὸν «Τὰ Χαρούμενα Παιδιά» διὰ τριάκοντα τετάρτη μηνιαίως ἀπὸ 1-1-55. Ζητούμενος τιμοκατάλογος σὰς ἀπεστάλη.—**Αἶδεο**. **Ἐλπιδοφόρον Σαββίδην**, Τρίλοφον Κατσρίνης: Δραχμαὶ 58,30 ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐστάλη σχετικὴ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις. Ἐτέρα ἐπιταγὴ 35 δραχμῶν δὲν ἐλήφθη εἰσέτι.—**Αἶδεο**. **Δ. Σκάρων**, Κοντυομὰν Ἰκαρίας: Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, ἐξεδόθη ἢ ὑπ' ἀριθμ. 41529[11]-5-55 ἀπόδειξις καὶ θὰ σὰς ἀποσταλῆ. Πίστωσις Τ.Α.Κ.Ε. διὰ δάνεια ἐξηγητήθη διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος: πάντως ὑποβάλετε μίαν αἴτησιν, ἵνα ὑφίσταται διὰ τὸ νέον οἰκονομικὸν ἔτος, ὅτε θὰ ἐγκριθῆ νέα πίστωσις.

*

Ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας ν' ἀποκτήσετε σιγὰ-σιγὰ τὴν σειρὰν τῆς «Βιβλιοθήκης τῶν Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων». Ἐκδίδεται εἰς τόμους κάθε μῆνα περίπου καὶ στοιχίζει 40—50 δραχμάς. Γράφατέ μας καὶ προθύμως θὰ σὰς ἐξυπηρετήσωμεν.

Δι' ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὸν «Ἐφημέριον» ἀπευθυντέον :

Πρὸς τὸν **Αἶδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερον κ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον**

Ἀποστολικὴν Διακονίαν, Ἰασηίου 1, Ἀθήνας (τηλέφ. 72.112).

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου: **Τιμολ. Ρούτσης**, Ἰω. Ἀποστόλου 4.